

OPEN ACCESS

*Corresponding author

Muhsin Mamel Muhammad
Muhsin.muhammad@su.edu.krd

RECEIVED : 08 /09/2024

ACCEPTED : 16/02/ 2025

PUBLISHED : 15/10/ 2025

ژیننامه‌ی پیغمبەر(د.خ) له دید و تیروانینی پوژه لاتناس دیفید سموئیل مرجلیوٹ(لیکۆلینه وهیه کی بهراوردکاری رهخه ییه)

محسن مامل محمد/ بهشی میژوو، کولێژی ئاداب، زانکوی سه لاهه ددین-ههولیر، ههریمی کوردستان، عێراق

وشه سه ره کییه کان:

- ژیننامه‌ی پیغمبەر(د.خ)،
پوژه لاتناس،
مرجلیوٹ،
تۆمه‌تی بی بنه‌ما،
وه لاملدانه وهی تۆمه‌ته‌کان به
به‌لگه‌ی زانستی.

پوخته

ئه‌م توێژینه‌ویه هه‌ولیکه بۆ نیشاندانی وینابه‌کی گشتگیری ژیننامه‌ی پیغمبەر(د.خ) له دید و تیروانینی پوژه لاتناسی ئینگلیزی به‌ناوبانگ دیفید سموئیل مرجلیوٹ، که زیاتر توێژینه‌ویه‌کی به‌راوردکاری ره‌خه‌گرانه‌یه له‌سه‌ر بنه‌مای رێبازیکی زانستی دروست و راشکاوانه، به‌ئامانجی ئاشکراکردن و به‌دیارخستنی هه‌له‌و که‌موکورییه زانستی و مه‌نه‌ه‌جیه‌کانی، شیواندنی راستیه‌کان له‌باره‌ی سه‌رگوزشته‌ی پیغمبەر(د.خ) و ره‌سه‌نایه‌تی ئیسلام، به‌تایبه‌ت هه‌ندیک له‌و بابه‌تانه‌ی په‌یوه‌ندیده‌ره به‌ژینانی پیغمبەر(د.خ) و موسلمانه‌کانی وه‌ک بنه‌چه و ره‌چه‌له‌کی پیغمبەر(د.خ)، به‌شداری له‌جه‌نگی(الفجار)، گه‌شت و سه‌فه‌ره‌کانی بۆ شام، هاتنی وه‌حی و تیوری نه‌خۆشی گه‌شگه‌ی پیغمبەر(د.خ)، بانگه‌وازی ئیسلام له‌قوناغی نه‌ینی، کوچکردنی موسلمانه‌کان بۆ سه‌به‌شه، له‌پال ئه‌وه‌ش ئه‌و په‌ره‌سه‌ندن و گۆرانکارییه‌ی له‌شاری مه‌دینه هاتنه‌ ئارا، له‌وانه‌ ده‌ستوری مه‌دینه، شه‌ر و غه‌زه‌واته‌کان و هه‌لوێستی به‌رانبه‌ر به‌جوله‌که‌کان، ریکه‌وتنامه‌ی حوده‌بیبیه، نارده‌نی نامه‌ بۆ پادشا و ئیمپراتوره‌کان، هاوسه‌رگیریه‌یه‌کانی پیغمبەر(د.خ)، له‌گه‌ل هۆکاری نه‌خۆشکه‌وتن و وه‌فاتی، لیبژاردنی کردووه‌و وروژاندویه‌تی، بۆ ئه‌وه‌ی له‌رێگه‌یه‌وه تۆمه‌تی بینه‌ما و ناروونی و گومان بخاته‌ سه‌ر پاکی و بیگه‌ردی پیغمبەر(د.خ) و په‌یامی ئیسلام، دوا به‌دوای هه‌موو ئه‌وانه‌ش وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و تۆمه‌ت و چه‌واشه‌کارییه‌ به‌به‌لگه‌و زانیاری و ناخافتنی نیو په‌راوه‌ی سه‌رچاوه‌کان، ئه‌وانه‌ی هاوسه‌رده‌می ئه‌وان تۆمارکراون.

About the Journal

Zanco Journal of Humanity Sciences (ZJHS) is an international, multi-disciplinary, peer-reviewed, double-blind and open-access journal that enhances research in all fields of basic and applied sciences through the publication of high-quality articles that describe significant and novel works; and advance knowledge in a diversity of scientific fields. <https://zancojournal.su.edu.krd/index.php/JAHS/about>

1. پيشه‌کی:

1.1_ گرنگی و بايه‌خی بابته‌که: سه‌رگوزشته و سه‌ردهمی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) وه‌ک یه‌که‌م قوناغ و نه‌زمون له پیاده‌کردنی حوکمی ئیسلام به‌شیوه‌یه‌کی کرداره‌کی، یه‌کیکه لهو قوناغه میژوییه گرنگی و سه‌ستیار و پر بايه‌خانه‌ی ره‌ه‌نده‌کانی به‌رده‌وام بووه‌ته جیگای سه‌رنج و تیروانینی رۆژه‌لاتناسان و زۆرتین کتیب و به‌ره‌می جۆراوجۆریان له‌باریه‌وه نووسیه و تیااندا کۆمه‌لیک ئامانج و مه‌رامی تاییه‌ت به‌خویان سه‌بووه، به‌تاییه‌ت نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل بیروباوه‌ر و بۆچونه‌کانی خویان هاوته‌ریبه و یه‌کیگرتووه‌ته‌وه.

له‌م چوارچێوه‌یه‌دا سه‌ندیکیان دادگه‌ر و راستگۆ بوون، بویرانه و بابته‌ییانه راستییه‌کانیان به‌دیارخستوه، له‌به‌رانه‌به‌ر نه‌وه‌شدا به‌شیک دیکه‌یان ده‌مارگیر و توند‌ه‌و بوون، په‌یره‌وه‌ی میتۆدی زانستییان نه‌کردوه و زیاتر پشتیان به‌ستوه به‌گیرانه‌وه لاواز و نامۆ و بیینه‌ماکان، به‌ئامانجی شیواندن و لادان و به‌لاری‌دا‌بردنی بابته‌که‌کان، بیگومان نه‌وانه‌ش ژماره‌بان ئیجگار زیاتره‌ به‌راورد به‌رۆژه‌لاتناسه‌ دادپه‌روه‌ره‌کان.

له‌م نێوه‌نده‌دا دیفید سموئیل مارچلیو(1858_1940)، یه‌کیکه له‌و رۆژه‌لاتناسانه‌ی سه‌ر به‌قوتابخانه‌ی رۆژه‌لاتناسی ئینگلیزییه و ناوبانگیکی زۆری سه‌بووه له‌ رۆژئاوا وه‌کو که‌سیکی نه‌کادیمی و شاره‌زاو زمانزان و به‌ئاگا، کتیب و به‌ره‌می زۆره له‌باره‌ی کولتور و فه‌ره‌نگی عه‌ره‌ب و میژووی ئیسلام، وه‌لی زیاتر دیفچوون و به‌ره‌مه‌کانی ده‌مارگیری پیوه‌ دیاره و داشۆراوه له‌ رووی زانستی، بۆیه به‌یه‌کیکه له‌ نه‌گریستین و سه‌ره‌سه‌خترین رۆژه‌لاتناس داده‌نریت، که‌ سه‌ه‌ولیداوه له‌ ریگای سه‌ندیکی له‌ سه‌ره‌چاوه و گیرانه‌وه لاواز و نامۆیانه‌ی نه‌وانه‌ی مشتومری زۆریان له‌سه‌ره، تانه له‌ ئیسلام و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بدات، به‌تاییه‌ت نه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیاره به‌ سه‌رگوزشته‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) لیبژاردنی کردوه و وروژاندویه‌تی، بۆ نه‌وه‌ی له‌ ریگه‌یه‌وه تۆمه‌ت و لیلی و ناروونی و گومان بخاته سه‌ر ژیننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) و په‌سه‌نایه‌تی ئیسلام.

2.1_ هۆکاری هه‌لبژاردنی بابته: به‌گشتی بواری رۆژه‌لاتناسی پانتاییه‌کی فراوانه و بابته‌گه‌لی سه‌مه‌جۆری گرنگی وه‌ک هزری و سیاسی و ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی و کولتوری له‌خۆ گرتوه، نه‌وه‌ش وای کردوه بیته‌ جیگای سه‌رنج و بايه‌خی رۆژه‌لاتناسان و لیتویژان له‌ رۆژئاوا و رۆژه‌لات، به‌رده‌وام خویندنه‌وه و شه‌روقه‌ی تازه بۆ په‌ه‌نده‌کانی کراوه، وه‌لی نه‌وه‌ی جیگای تیرامانه له‌ ناوه‌نده ئه‌کادیمییه‌کانی کوردستان، توێژه‌ران که‌مه‌تر پرژاونه‌ته سه‌ر نه‌و بابته‌ و وه‌ک پیوست په‌یان پێ نه‌بردوه به‌راورد به‌ بابته‌که‌کانی دیکه تا راده‌یه‌ک فه‌رامۆشکراوه، سه‌ه‌ه‌بۆیه لێره‌دا بۆ پرکردنه‌وه‌ی که‌لینیکی نه‌و بواره و راستکردنه‌وه‌ی نه‌و چه‌واشه‌کاریانه‌ی ده‌ره‌ق به‌ په‌سه‌نایه‌تی ئیسلام کراوه، سه‌ه‌ه‌ولداوه توێژینه‌وه‌که تاییه‌ت بکریت به‌ (ژیننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) له‌ دید و تیروانینی رۆژه‌لاتناس دیفید سموئیل مارچلیو)، بۆ نه‌وه‌ی له‌ ریگه‌یه‌ و تیشک بخریته‌سه‌ر بیر و بۆچونه‌کانی نه‌وانه‌ی زیاتر له‌ لایه‌ن رۆژه‌لاتناسه‌وه گه‌لله‌ بووه به‌دواداچوونیکی ره‌خنه‌ی _ شیکاری وردی بۆ بکریت و سه‌ه‌ه‌له‌ و که‌م و کورییه زانستییه‌کانی چاره‌سه‌ر بکریت.

3.1_ ئامانجی توێژینه‌وه‌که:

- 1_ لادانی ماسک و ئاشکراکردنی حه‌قیقه‌ت و مه‌عه‌دی که‌سینتی رۆژه‌لاتناس(دیفید سموئیل مارچلیو)
- 2_ به‌دیارخستی هۆکار و پالنه‌ره‌کانی دواوه‌ی نووسین و به‌ره‌مه‌کانی له‌ باره‌ی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر(د.خ).
- 3_ خستنه‌ رووی نه‌و تۆمه‌ت و لادان و به‌لاری‌دا‌بردانه‌ی خستویه‌تییه پال پیغه‌مبه‌ر(د.خ) و په‌سه‌نایه‌تی ئیسلام.
- 4_ وه‌لامدانه‌وه‌ی به‌شیک نه‌و چه‌واشه‌کاری و تۆمه‌ت و خه‌وشانه‌ی خستویه‌تییه سه‌ر پاک و بیگه‌ردی پیغه‌مبه‌ر و ئیسلام له‌سه‌ر به‌نه‌مای میتۆدی زانستی و زانیاری نێو په‌راوی سه‌ره‌چاوه‌کان، به‌تاییه‌ت نه‌وانه‌ی هاوسه‌رده‌می نه‌وان تۆمارکراون.

4.1_ ریبازی توێژینه‌وه‌که: له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا میتۆدی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی میژوویی په‌یره‌و کراوه، به‌وه‌ی که‌ زۆربه‌ی زانیارییه سه‌ره‌کی و پیوسته‌که‌کان له‌ سه‌ره‌چاوه‌ به‌ره‌تییه‌کان وه‌رگیراون، پاشان به‌راورد کراون به‌ بۆچونه‌کانی

رۆژھەلاتناس مارچلیوت، بەمەش زیاتر پەیرهوی رېیازی بەراوردکاری و رەخنەیی کراوە، ھەندیک جاریش بۆ گەیشتن بە ئامانجیکی دیاریکراوە پەنا بۆ رېیازی گێرناوە بردراوە.

5.1 پانتایی و چوارچێوەی توێژینەوێک: ئەو توێژینەوێک پێکھاتوو لە پێشەکییەک و دەروازەییەک و دوو تەوەرە لەگەڵ چەند دەرنەجامیک، ئەو تەوەرە دەروازە تەرخانکراوە بۆ بەدیاریخستنی ژیننامە و پێگەیشتنی دیفید سمۆئیل مرچلیوت لەگەڵ دیارترین کتیب و بەرھەمەکانی، ئەوانە لە شێوەی کتیب و وتار و نووسین لە گۆڤار و کۆرپەندە ئەکادیمیەکان بەلاوی کردوو تەوەر، ھەرچی تەوەرە یەکەمە، ئەو تەرخانکراوە بۆ دید و تێوانینی لەبارەیی سەرگۆزشتە و ژیننامەیی پیغەمبەر(د.خ) لە قوناعی مەککە، کە تیایدا تیشک خراوەتەسەر بھەچە و رەچەلەک، لە پال ئەوێش ھەندیک بابەتی تاییبەتەندی وەک بەشداری لە شەری(الفجار)، گەشت و سەفەرەکانی بۆ شام، ھاتنی وەحی، تیوری نەخۆشی گەشکەیی پیغەمبەر(د.خ)، بانگەوازی ئیسلام لە قوناعی نەینیی، لەگەڵ کۆچکردنی موسلمانەکان بۆ حەبەشە، لە تەوەرەیی دووھەمیش جەختکراوەتەوەر لە پەرسەندەکانی سەردەمی پیغەمبەر(د.خ) لە شاری مەدینە، کە تیایدا باس لە دەستوری مەدینە، شەر و غەزواتەکان، ھەلوئەستی بەرانبەر بە جۆلەکان کراوە، لە پال ئەوێش تیشک خراوە تەسەر رێکەوتنەکانی حودەبیبییە، ناردنی نامە و پەيامی ئیسلام بۆ پادشاو ئیمپراتۆرەکان، لەگەڵ ژن و ژنخوایبەکانی پیغەمبەر(د.خ)، دواتر ھۆکاری نەخۆشکەوتن و وفاتی.

2. ژیننامەیی مرچلیوت و دیارترین کتیب و بەرھەمەکانی

1.2 ژیننامە و پێگەیشتنی زانستی

دیفید سمۆئیل مرچلیوت⁽¹⁾ (David Samuel Margoliouth) مندالیکی تاقانەیی دایک و باوکیکی ئینگلیزی پڕۆتستانی بە ناوەکانی حزقیال و سارە (غلتیسکی، لە 17 تشرینی یەکەمی سالی 1858) لە شاری لەندەن لە دایکبوو (الزکلی، 2002، 239/2؛ الجبوری، 2002، 343/2).

لە بھەچەدا یەھودیەکی ئینگلیزییە و پەروەردە و پێگەیشتنی زیاتر وابەستەیی بە دەمارگیری ئایینی، ئەوێش زیاتر لەوێدا سەرچاوەی گرتوو، کە لە ژێر کاریگەری مالباتەکەیی لە لایەک باوکی کە لە پێشتردا یەھودیەکی ھاخام بوو و دواتر بوو تە مەسیحی لە کلیسای ئەنگلیکانی⁽²⁾ و پشکداری و خزمەتی کردوو وەک مۆژدەدەرێک لە نیو جۆلەکان، لە لایەکی دیکەش موزس مرچلیوتی (1818_1881) مامی باوکی ئەویش یەھودی بوو و بوو تە مەسیحی و کەسیکی شارەزاو لیتاتوو بوو لە لیکۆلینەوەر و بەدواداچوون بۆ بابەتەکانی رۆژھەلاتناسی و پاشان وەک پیاویکی ئایینی خزمەتی کردوو لە شاری (باکین لینفۆرد) لە ھەریمی باکینجامشاير ئینگلیزی(بوون، 2022، ص 74). لەبەر پۆشنای ھەموو ئەوانەش دەکریت بگوتریت، ناوبراو لە خیزانیکیی بە رەچەلەک جۆلەکەیی گۆراو بۆ مەسیحی ھاتوو تە دنیاو، کە بە خانەوادە لە خزمەت پڕۆسەیی مۆژدەدەری و وەک مەسیحییەکی دەمارگیری تەوراتی لە خزمەتی جۆلەکەدا بوون.

لەبارەیی قوناعەکانی خویندنی ژانی، ئەو قوناعی بەرای لە قوتابخانەیی ھاکیکی لە لەندەن دەستپیکردوو، دواتر لە تەمەنی چوار دە سالی مۆلەتی خویندنی بە دەستھیناوە لە قوتابخانەیی وینشتر لە سالی (1872)، کە یەکیکە لەو قوتابخانەیی تاییبەت بوو بە کوران، بەتاییبەت ئەوانەیی زیرەک و بەتوانا و لە ئاستیکی بەرزی زانستیدا دابوون، پاشان لە تەمەنی نۆزدە سالی توانیویەتی مۆلەتی خویندن بە دەستبھینیت لە زانکۆی ئۆکسفۆرد لە سالی (1877) (Mathew & Harrison, 2004, Vol: 36, P: 658)، دوا بەدوای ھەموو ئەوانەش، دەستپیکردوو بە لیکۆلینەوەر و دیفچوون بۆ زمانەکانی یونانی و لاتینی، دواتر گرنگی و بایەخی داو بە ئەدەبە کلاسیکییەکان و زمانە سامییەکان، دوا ماوەییەک قاوبوونەوەر تیااندنا پسیۆری وەرگرتوو، بەتاییبەت لە زمانی عەرەبی کاتیک زۆر بە باشی قسەیی پێ کردوو و پێی نووسیو، پاشان بە پلەیی پڕۆفیسۆر لە نیوان سالی (1889 تاوھو 1937) دامەزراو، وەک مامۆستای زمانی عەرەبی لە زانکۆی ئۆکسفۆرد، ئیتر ھەر ئەوێش وای کردوو بە یەکیک لە رۆژھەلاتناسە گەورە و بەناوبانگەکان ھەژمار بکریت (بڕوانە: العقیقی، 1964، 518/2؛ حمدان، 2009، ل 263).

له سالی (1896) ژبانی هاوژینی پیکهیناوه له گه ل ئافرته تیک به ناوی (جیسی پین سمیث)، دواتر به یه که وه کاریان کردووه له دهرکردنی فهرهنگیکی گه وره و ناوازه ی باوکی به ناوی (کنز اللغة السریانیة) (بدوی، 1993، ص 546). له ماوه ی ژبانییدا وه کو که سایه تیبیه کی درهوشاوه و لیهاتوو ته واوی هه ول و تهقه لاکانی خستوو ته گه ر بۆ کارکردن له بواری رۆژه لاتناسی، له م نیوه نده شدا سه ره پهرشتیاری و ئەندامییه تی چه ندین کور و کومه له و گوڤاری کردووه له دیارترینیان: ئەوه تا له سالی 1905 بووه ته ئەندام له (مجلس الجمعية الملكية الاسیویة)، ههروه ها دوا به دوا ی ئەوه ش ئەندام بووه له (المجمع العلمي العربي في دمشق) له سالی 1920، پاشان بووه ته سه ره وکی هه مان کوری زانیاری له نیوان سالانی (1934_1937)، به هه مان شیوه ئەندام بووه له (المجمع اللغوي البريطاني) و (الجمعية الشرقية الالمانية)، بیجگه له وه ش ماوه یه ک وه ک به ریوه بهر سه ره پهرشتی دهرکردنی گوڤاری (مجلة الجمعية الأسیویة الإنکلیزیة) کردووه له گه ل ئەوه ش پشکداری کردووه له دهرکردنی (دائرة المعارف الاسلامیة)، بۆ ئەو مه به سته ش چه ندین جار سه ردانی ناوچه کانی رۆژه لاتی ناوینی کردووه، به تاییه تی ولاتی هیند و عیراق (بروانه: حمدان، 1988، ص 169؛ بدوی، 1993، ص 546)، پاشان خانه نشین بووه به هوی خراپی و تیکچوونی باری ته ندروستی، دوا جار له (23/ئاداری سالی 1940) له ته مه نی هه شتاو یه ک سالی له شاری له ندن مردوووه (الزرکلی، 2002، 239/2).

2.2_ کتیب و کۆ به ره مه کان

مرجلیوت یه کیکه له رۆژه لاتناسه هه ره چالاکه کان وه کو توێژهر و لیکوله ریکی بواری رۆژه لاتناسی به شیوه یه کی به رفراوان له زور بواری کاری کردووه، ته نانه ت خاوه نی زیاتر له هه شتا به ره مه می جو راو جو ره له باره ی کولتوری عه ره بی و میژووی ئیسلامی، که پیکهاتوو له کتیب و توێژینه وه و وتار و کاری وه رگێران، ئەوه ی زیاتر لیزه دا گه رکمانه به ره مه کانیه تی له باره ی میژووی که لتوری ئیسلام، به تاییه تی سه رده می پیغه مبه ر (د.خ)، پاشان ته واوی به ره مه کانی دیکه ی ده خریته رو به م شیوه یه ی خواره وه:

1_ محمد و ظهور الاسلام (Mohammed and the Rise of Islam)

یه کیکه له کتیب و شاکاره هه ره دیاره کانی و له رۆژئاوا ده نگانه وه یه کی زوری دروست کردووه، به تاییه ت وه کو سه ره چاوه یه کی گرنگ بۆ ئەوانه ی له دوا ی ئەو هاتن، له سالی 1905 بۆ یه که مجار بلاویکردۆته وه (السباعی، 1968، ص 47).

ئهو کتیبه تاییه ته به ژیننامه ی پیغه مبه ر (د.خ) و سه ره تای به دیارکه وتنی ئیسلام، پیکهاتوو له ده روزه یه ک و سیانزه ته وه ره، که له ده روزه دا شه ن و که وی ئەو به ره مه مانه کراوه که له لایه ن موسلمانه کان و رۆژه لاتناسه کان له سه ر محمه د نووسراوه ن، پاشان له ته وه ره ی یه که م تا وه کو کۆتای به تیروته سه لی له بنه چه و ره چه له کی محمه د له نیوه دوورگه ی عه ره ب ده ست پیده کات تا وه کو ژبان ئاویکردن و مردنی (بروانه: Margoliouth, 1905, p: iii-472).

2_ الإسلام (MOHAMMEDANISM) له سالی 1911 بلاویکردۆته وه (See: Margoliouth, 1911, p:7 and beyond).

3_ التطورات المبكرة في الاسلام له سالی 1914 بلاویکردۆته وه.

4_ العلاقة بين العرب و اليهود له سالی 1924 بلاویکردۆته وه.

5_ اصول الشعر العربي (The original Arabic poetry)، یه کیکه له و به ره مه مانه ی زورترین ده نگدانه وه ی لیکه وتۆته وه به و پیه ی لیزه شدا گومان ده خاته سه ر دیوان و هۆنراوه کانی سه رده می نه فامی (پیش ئیسلام) و پیی وایه، که ئەو شیعره هۆنراوانه ی له و ماوه یه دا نووسراون و تومارکراون له قوناغی پیش هاتنی ئیسلام بوونیان نه بووه، به لکو میژوو یان ده گهریته وه بۆ سه رده می دوا ی به دیارکه وتنی ئیسلام و دابه زینی قورئان (بروانه: مرجلیوت، 2006، ص 107 و مابعدها).

به شیکی دیکه له به ره مه کانی بریتیه له وه رگێرانی هه ندیک له کتیبی کولتوری عه ره بی و ئیسلامی بۆ زمانی ئینگلیزی و ناساندنی به دونیای رۆژئاوا له وانه:

- 1_ معجم الادباء ياقوت الحموي (م:626/ك1299ز) له حهوت بهرگدا له نيوان سالاني (1907-1927) بلايكردوته وه.
 - 2_ رسائل ابي العلاء المعري (م:449/ك1057ز) له سالي 1898 بلاويكردوته وه.
 - 3_ نشوار المحاضرة للتوخي (م:384/ك994ز) له سالي 1921 بلاويكردوته وه.
 - 4_ به شيك له كتيبي (تجارب الامم) تاريخ مسكويه (م:421/ك1030ز) له سالي 1921 بلاويكردوته وه.
- له گهل كومه ليك بهرهمي ديكي وهك: (قطعة بردي عربي 1893، المخطوطات العبرية والسامرية لندن 1893، ترجمة مختارات البيضاوي 1894، المخطوطات السريانية و الكرشونية لندن 1899، المعجم السرياني 1903، اوراق البردي العربية 1909، القاهرة و القدس و دمشق ثلاث عواصم سلاطين مصر 1907، ترجمة تاريخ تمدن الاسلامي جرجي زيدان 1907، الحماسة للبحري 1909، مختارات شعرية لأرسطو 1911، الانساب للسمعاني 1912، نهضة الاسلام لمتز عن الالمانية 1978، له گهل چهند بهرهميكي ديكesh) (بروانه: الحقيقي، 1964، 1/ 518؛ طعمة، 1984، ص 85).
- بيجگه له وهش، به شيك له توژينه وهو به دواداچوون و وهرگيرانه كاني له گوڤاري (الجمعية الملكية الاسيوية) بلاوكردوته وه بهو شيويه ي خواره وه: (ترجمة مختصرة بالفارسية من كتاب التفاحة المنسوب الى ارسطو 1892، فهرست ديوان ابي تمام 1905، سيرة عبالقادر الجيلاني 1907، تاريخ الامويين و العباسيين جرجي زيدان 1908، وصية عمر القاضي 1910، سير بعض الصوفيين 1913، الاعتبارات التاريخية في الخلافة 1921، نصوص القرآن 1925، الفكاها عند كتاب العرب 1927، هاروت و ماروت 1828، الافكار والمثل في الاسلام الحديث 1930، الزندقة في الاسلام و المسيحية 1933، له گهل چهندان بهرهمي ديكesh) (بروانه: بدوي، 1993، ص 379؛ مراد، 2004، ص 1036 و ما بعدها).
- به هه مان شيوه خودان چهندين بلاوكرده وه له گوڤاري ميژووي هيند(مجلة تاريخ الهند) له وانه: (الايام الاخيرة لفاطمة بنت النبي 1909، حول المهدي و المهدي 1916، معنى كلمة الخليفة 1922، المعلومات التاريخية في ديوان البحري 1923، مختارات من كتاب الامتاع و المؤانسة لأبي حيان التوحيدي 1930، شعر مهيار الدليمي 1933، كتاب الدين و الدولة لعلي الطبري 1930، له گهل چهندان بهرهمي ديكesh) (بو زانباري زياتر له باره ي تهواوي بهرهمه كاني بروانه: مراد، 2004، ص 1036-1038؛ العقيقي، 1964، 2/ 518-520).
- دواي نه وه ي ژيان ناوايي كرد، ناكريت نه وه به نادیده بگيريت، كه سهروه تيكي گرنگ و دهوله مهندي هزري پر له نووسين و كتيب و به دواداچووني له دواي خويدا به جيته شت، به مهش به يه كيكي له زانا و زمانزان و كه سايه تيكي ديارى بواري روزه لاتناسي داده نريت، ئيتر هه ر نه وه شه واي كردوه له نيو دوست و هه وادارو نه ياره كاني به شيوازي جيا جيا قسه و باسي له باره وه بگيريت، له م نيوه نده شدا يه كيكي له هاوييره كاني به ناوي (گيلبرت موراي 1866_1957) په سن و ستايشي زوري كردوه به وه ي، كه له نيو زانا و بيرمهنو زمانزان و روزه لاتناسه كاني نه وروپا ناوبانگيكي ئيجگار گوره و نه فسانه يي هه بووه (Wickham, 1949, p:597). سه ره پاي نه وهش، باس له وه دهكريت له ريگاي به دواداچوون و توژينه وه و نووسينه كاني له بواري روزه لاتناسي خزمه تيكي زوري به كولتور و فرههنگ و ميژووي ئيسلام كردوه (كبير، 1976، ص 144-145).
- له بهرانبه ر نه وه دا نه ياره كاني جهخت له وه دهكه نه وه، كه ليكولينه وه و به دواداچونه كاني له باره ي كاري روزه لاتناسي داشو رواه و به تاله له رووي زانستي و زياتر موركى ده مارگيري پينه وه دياره، نه وهش واي كردوه تورهي و په چه كردار بهرانبه ري نه كه تنها له لايه ن موسلمانه كان، به لكو له لايه ن روزه لاتناسه كانيش له كه وتوه ته وه (الندوي، 1423هـ ص 88؛ بدوي، 1993، ص 546). له لايه كي ديكesh، وا وينايكراوه كه نه گريسترين و سه ره سخته رين روزه لاتناسه به ناشكرا رق و كينه ي هه بووه بهرانبه ر به پيغه مبه ر(دخ) (طعمة، 1984، ص 85؛ القاسم، 2010، 1/158).
- به ره نه نجمي نه و بوچوونانه ي خراونه ته روو دهكريت باس له وه بگيريت راسته و حاشا هه لئه گره وهكو كه سيكي به ناگا و شاره زا و زمانزان و روزه لاتناسيكي چالاك كتيب و توژينه وه و وتاري زوري نووسيه وه له باره ي نه وهش و كولتوري عه ره ب و ميژووي ئيسلامي، وه لي له گهل نه وه شدا له نووسينه كاني له باره ي ميژووي ئيسلام دلسو ز و راستگو نه بووه و په يره وه ي ميژووي ليكولينه وه ي زانستي نه كردوه، به لكو زياتر په يره وه ي ميژووي لينباردن (ئيتقائي) كردوه، واته

دهسته بڅيركردنی ټو بابته و ږوواوانه ی که له گه ل بڅوونه پيشووه ختیه کانی خوی یه کيگرتوته وه، به تايهت ټو گوتارو نووسين و کتیبانه ی په یوه نديداره به ژيننامه ی پينغه مبه ر(د.خ)، زیاتر به و ناراسته یه کاری له سهر کراوه که هه ولی شيواندن و به لارینا بردن و گومان خستنه سهری داوه، ټوه شیان زیاتر له خودی پاشخانی مرجلیوټ سه رچاوه ی گرتووه که وهکو ږوژه لاتناسیکی موژده دهری جوله که ی ده مارگیر له چوارچیوه ی بزاقی ږوژه لاتناسی ږوژئاوای و مه سیحی هاتوته مه یدانه که، که چی خوی وهکو ږوژئاواییه ک ناساندوه نه وهک تاکیکی یه هودی بڅ به جیگه یاندنی ټامانجه ټاییینه کان، بڅ به دیه پتانی ټو مه رامه ش هه موو هه وله کانی خستووه ته گهر بڅ لوازکرنی ټایینی ټیسلام و گومان خستنه سهر په یامه که ی به وهی که ټایینی جوله که بنه چه و سه رچاوه ی یه که م و بنه رتیه بڅ ټیسلام، بڅ ټمه ش هه ول و ته قه لاکانیسی به و ناراسته یه چه که ره ی کردووه، که خزمته به جوله که کان بکات و له زوربه ی ږوواو پيشهاته کانی ټو قوناغه به رده وام هاوسوژ بووه له گه لیان(له ته وهره کانی دواتر به ته وای ټو راستییه مان بڅ ږوون ده بیته وه).

3. دید و تپروانیی مارجلوټ له باره ی ژيننامه ی پينغه مبه ر(د.خ) و موسلماننه کان له قوناغی مه که

3.1_ بنه چه و ږه چه له کی پينغه مبه ر(د.خ)

به و پینیه ی عره به کان یه کیکن له و نه ته وانه ی گرنگی و بایه خی زوریانداوه به هه والی ږه چه له کناسی، هه ږویه سه رچاوه میژووویه کان هاوړان له سه ر ټوه ی که پينغه مبه ر(د.خ) عره به و ږه چه له کی ده گهریته وه بڅ هوژی قوریش، له هه مان کاتدا نه ژادیشی ده گهریته وه بڅ (عدنان) باپیړه گوره ی عره به کان به م شيوه یه ی خواره وه:(مه مه مد کوری عبدالله کوری عبد المطلب کوری هاشم کوری عبد مناف کوری قصی کوری کلاب کوری مره کوری کعب کوری غالب کوری فهر کوری مالک کوری النضر کوری کنانه کوری خزیمه کوری مدرکه کوری ایلاس کوری مضر کوری نزار کوری معد کوری عدنان)(ږوانه: ابن هشام، 1955، 1/1؛ ابن سعد، 1990، 46/1؛ البلاذري، 1996، 58_12/1؛ ابن حزم، 1900، 2).

له گه ل ټوه ی زوربه ی سه رچاوه میژووویه کان باس له پاکي و بیگه ردی ږه چه له کی پينغه مبه ر(د.خ) ده کن، به وهی که له مالباټیکي دیاری شاری مه که هاتوته دنیاوه، که چی لیږده مارجلوټ وهک پيشه ی هه میسه ی گومان و لیلی ده خاته سه ری و به چاویکی نزم سه یری ده کات، هه روهک ټاماژه به وه ده کات که بنه چه ی پينغه مبه ر(د.خ) ده گهریته وه بڅ خیزانیکی ټاسایی و خاکی، بڅ ټمه ش به هه له پستی به ستووه به فه رمایشټیکي خوی گوره هه روهک ده فه رمویت: [وَ قَالُوا لَوْ لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرِيبِينَ عَظِيمٍ] (سورة الزخرف، الاية/31)، کاتیک قوریشیه کان پرسیاری ټوه بیان ده کرد له به رچی پينغه مبه ریک نیردراوه بویان که بنه چه ی ناگه ریته وه بڅ مالباټیکي خانه دان (Margoliouth, 1905, p: 47). ټوه ی لیږده جیگای هه لیوه سه ته کردنه ټوه یه که و ته و سه کانی خوی گوره ی به به لگه هیناوه ته وه، له گه ل ټوه ی خوی زانایه کی پیتول و زمانزانیکی لیوه شاوه بووه، که چی به هه له ټو فه رمایشته ی ږاهه کردووه، یاخود به ټنه سه ست هه ولیداوه بابه ته که به لاریدا ببات، له به ر ټوه ی ټو فه رمایشته باس له بیباوه ږه قوریشیه کان ده کات، ټوه وانه ی له گوشه نگا و پیوه ره کانی خویان له پينغه مبه رایه تیان ده روانی به وهی که مه مه مد یه کیک نییه له گوره و سه رکرده کانی مه که و تائف، وا وینایان ده کرد پیویسته په یامی پينغه مبه رایه تی و سه روش دابه زیت بڅ پیواویکی دیارو گوره ی ټو دوو شویننه(ږوانه: السیوطی، 2004، ص 521). هه ږویه لیږده ده کریت بگوتريت ټو فه رمایشته گوزارشته ناکات له ږه چه له ک، به لکو په یوه سه ته به پینگی کومه لایه تی و هه ندیک پیوه ری سه رده می نه فامی که زیاتر په یوه نديداره به پینگو ږاره و سامان و ناوبانگ، له به ر ټوه ی قوریشیه کان پتیا و ابوو ټو که سه ی ده بیته گوره و ږیبه ریان، پیویسته که سیکی خاوه ن پینگو سامان و ده ست ږویشتوو و نیوبانگیکی زوری هه بیته له نیو تیره و هوژه که ی خویدا(ږوانه: ابن هشام، 1955، 295/1؛ الطبري، 1997، 323/2).

ټوه له کاتیکدا به لگه ی دیکه له به رده ستدان گه واهی ټوه ده دن که مالباټی پينغه مبه ر(د.خ) ږول و پینگی دیاریان هه بووه له شاری مه که، به تايه ته ی(عبد المطلب) باپیړه گوره ی(ږوانه: ابن هشام، 1955، 50_49/1؛ الازرقی، د.ت، 144/1؛ خیات، 2019، ل 158)، ټوه ش له میانه ی گیرانه وه یه کدا باس له وه ده کریت کاتیک(ابرهه) ی حه به شی به سوپایه که وه

هات بۆ داگیرکردن و تیکدانی کهعبه له شاری مهککه، عبد المطلب باپیره گهورهی پیغه مبهه (د.خ) وهکو گهوره و سه رکردهیهکی قوریش گفتوگوو دانوستانی لهگه لدا کرد (ابن اسحاق، 2004، 45/1)، به ههمان شیوه، (ابو سفیان) وهکو یهکیک له گهوره و رینه رانی قوریش پیش موسلمان بوونی، یهکیک بووه له دوژمنه سه رسه خته کانی پیغه مبهه (د.خ) ئه و راستیه مان بۆ ئاشکرا دهکات، کاتیک له شام خه ریکی کاری بازرگانی بووه، له شاری ایلیا (قودس) به ئاماده بوونی گهوره پیاوانی دهو له ت له ده رباری ئیمپراتوری روم چاری به (هرقل) که وتوووه له میانهی گفتوگویاندا پرسسیاری لیکردوو له بارهی ره چه له کی پیغه مبهه (د.خ)، ئه ویش له و لامدا پیی راگه یاندوو که له نیو ئه واندا که سیکی خودان پیگه و په سه ن و دیاره (البخاری، 2001، 8/1، رقم الحدیث/7).

له لایه کی دیکه ش، کاتیک مارجلیو دته سه ر باسی عبد المطلب و نه وه کانی، به تایبه ت (عبدالله) باوکی پیغه مبهه وای وینای دهکات که که سیکی دیارو به رچاو نه بووه و بۆ بژیوی ژبانی خه ریکی ئیش و کار بووه له ده ره وهی شاری مهککه (Margoliouth, 1905, p: 49). لیزه دا بۆ وه لامدان وهی ئه و بۆچوو نهی ناوبراو ده کریت باس له وه بکریت که راسته (عبدالله) له روهی ته مه نه وه که ئه و کاته ی له بیست و پینج سال تیه پری نه ده کرد به راورد به براکانی دیکه ی وهک (حارث، زوبیر، حجل، ضرار، مقوم، ابو لهب، ابو غالب، عباس، حمزه، به لام له گه ل ئه وه شدا که سیکی خوشه و بیست و ریزلیگیراو بووه له لایه ن عبدالمطلبی باوکی (ابن اسحاق، 2004، 85/1_87)، هه رچی په یوه سته یسه به کارو پیشه که ی ئه و ده کریت باس له وه بکریت هه روهک زوره ی ئه ندامانی هۆزه که ی به شیوه یه کی سه ره کی سه رقالی کاری بازرگانی بووه (ابن سعد، 1990، 69/1)، دیاره کاری بازرگانی له و کاته دا یه کیک بووه له پیشه هه ره دیاره کان و به شیکی زور له پیکهاته ی دانیشتوانی شاری مهککه سه رقالی ئه و کاره بوون، به تایبه ت که سایه تیه دیارو خاوه ن پیگه و ده وه له مه ندو زه نگیه کان.

2.3_ به شداریکردنی پیغه مبهه (د.خ) له جهنگی (الفجار)

پیغه مبهه (د.خ) وهک هه ر تاکیکی دیکه ی هۆزی قوریش و کومه لگای مهککه پیش هاتنی سه روش بانگه وازیکردن بۆ په یامی ئیسلام، به ده ر نه بووه له و رووداو پیشه اتانه ی رووبه رووی خانه واده و هۆزه که ی بووه ته وه، به تایبه ت هه ندیک له وانه رووداوگه لیک بوون به شیوه ی شه رو شوور، له م چوارچیه وه شدا به شداریکردوو له جهنگی الفجار⁽³⁾، که ئه و کاته ته مه نی چوارده یان پانزه سال بووه (ابن هشام، 1955، 184/1)، یاخود ده گوتریت ته مه نی بیست سال بوو (بروانه: ابن سعد، 1990، 102/1؛ الطبری، 1997، 392/2؛ خیات، 2019، 164/1)، وهک به جیگه یاندنی ئه رکی سه رشانی له ته ک مامه کانی به شداری ئه و جهنگه ی کردوو، ئه وه ش له میانهی گیرانه وه یه کدا ئاماژه به وه ده کریت خودی خودی له باره ی ئه و جهنگه فه رمویه تی: ((له گه ل مامه کاندا ئاماده ی ئه و جهنگه بوون، تیرم ده هاویشته، خو شحال نه ده بووم ئه گه ر وام نه کردایه)) (ابن سعد، 1990، 102/1).

لیزه دا کاتیک مارجلیو دته سه ر بابه تی به شداریکردنی پیغه مبهه (د.خ) له و جهنگه، باس له وه دهکات محمه د له ته مه نی هه رزه کاری وهکو یاریده ده ر له پال مامه کانی به شداریکردوو له و جهنگه، دواتر ئاماژه به وه دهکات ئه و جهنگه زنجیره یه ک شه ر بووه به پینج قوناغ له نیوان سالانی (584_588ز)، له قوناغی یه که مدا به شداری نه کردوو، له به ره وهی له و کاته دا ریگه یان نه ده دا ئه وانه ی ته مه نیان له خوار پانزه ساله به شداری بکه ن، به لام له جهنگه ی به شداریکردوو ته مه نی بیست سال بووه، ئامانجی سه ره کی به شداریکردنی له و جهنگه بۆ ئه وه ده گه ریته وه که به دوا ی ناوبانگ و خو به دیار خستن بووه (See: Margoliouth, 1905, P: 53_57). له راستیدا نازانریت ئه و قسانه ی ناوبراو له چیدا سه رچاوه ی گرتوو، وه لئ ئه وه ی روه نه زیاتر له ودا سه رچاوه ی گرتوو له هه ر هه نگاویکی ژیننامه ی پیغه مبهه (د.خ) تومه تیکی بی بنه ما و نا ره وای ده خاته پال، له به ره وهی لوژیک و گونجاو نیه گه نجیکی چوارده بۆ بیست سالان بیروکی خو ده ر خستنی له لادا گه لاله بوو بیت، به لکو ئه وه زیاتر له ودا سه رچاوه ی گرتوو، که پیغه مبهه (د.خ) وهک هه ر تاکیکی دیکه ی هۆزه که ی له سو نگی هه سترکردن به به رپرسیارییه تی به رانه ر پاراستن و به رگریکردن له تاک

به تکی ئه نامانی تیره که ی له تهک مامهکانیدا به شداریکردوو له جهنگه (بروانه: ابن سعد، 1955، 186/1؛ المسعودی، 2005، 236/1).

3.3_ گهشت و سه فهره کانی پیغه مبه (د.خ) بۆ شام

سه رچاوه کانی تاییه تمه ند به ژینامه ی پیغه مبه (د.خ) کۆک و هاوړان له سه ر ئه وه ی که له ته مه نی مندالیدا کاری شوانی مه ری کردوو هه م بۆ خۆیان و هه م بۆ هه ندیک له خه لکی مه ککه، به لام کاتیک ته مه نی بوو به دوانزه سال، له گه ل کاروانه بازرگانیه کانی (ابو طالب) ی مامی گه شتی کردوو بۆ ولاتی شام (ابن هشام، 1955، 180 / 1؛ ابن سعد، 1990، 96/1؛ ابن قتیبة الدینوری، 1992، ص 150). بیگومان ئه و گه شت و سه فهرانه کاریگه ری زۆری هه بووه له سه ر لایه نی هزری پیغه مبه (د.خ) و ئاستی بیرکردنه وه کانی فراوانتر کردوو، له به ره ئه وه ی ئه و گه شته ده رفه تی ئه وه ی بۆ ره خساند به شیک له شارو لادئ و ئاواپیه کانی ده ره وه ی مه ککه ببینیت، له وانه (بصری⁽⁴⁾) و (مدین) و (وادئ القری) و زۆر شوینی جوانی پر له باخ و سه وزایی و ده وه له مه ند به سه رچاوه ی ئاوی که هه رگیز به راورد نه ده کرا له گه ل مه ککه و ناوچه کانی دیکه ی حجاز، له هه مان کاتدا هه ندیک له راهیب و پیاوانی ئایینی مه سیحی بینی که له ناوچه که دا نیشته جییبون (بروانه: ئه له مه للاح، 2018، 101/1).

له م نیوه نده دا مارجلیوٹ کاتیک باس له گه شت و سه فهره کانی پیغه مبه (د.خ) ئاماژه به وه ده کات محمه د یاوه ری کاروانه بازرگانیه کانی کردوو ئه وانه ی ده چوونه ده ره وه ی شاری مه ککه بۆ شام و یه من به به رده وه امی و هه ندیک جاریش بۆ ولاتی مصر، به لام ئه وه ی لیره دا جیگای تیرامانه زانیاریه کی هه له ده خاته روو کاتیک باس له وه ده کات محمه د کاتیک باسی ولاتی مصری کردوو، وه سفی کۆشک و ته لاره کانی کردوو و زۆر به جوانی ده یخسته روو (Margoliouth, 1905, p:57). له راستیدا ئه و زانیاریه هه یج بنه مایه کی راستی تیدا به دیناکریت، له به ره ئه وه ی هه یج کامیک له سه رچاوه ره سه ن و هاوسه رده مه کان باس له وه ناکه ن له وکاته دا بۆ هه یج مه به سستیک سه ردانی ولاتی مصری کردبیت، بگره له وه ش زیاتر هه رنه شی بینیوه.

جیگای ئاماژه پیدانه، سه رچاوه کان باس له وه ده که ن له و گه شت و سه فهرانه پیغه مبه (د.خ) چاوی به هه ندیک راهیب و پیاوانی ئایینی مه سیحی که وتوو و ئه وانیش نیشانه ی پیغه مبه رایه تیان تیدا به دی کردوو، له وانه (بحیرا) راهیب له وکاته دا سه ره رشتیاری دیریکی نزیک له شاری (بصری) کردوو، کاتیک خزمه تگوزاری پیشکەش به ریواران ده کرد له ریگای میوانداری و دابینکردنی خۆراک و ئاوو شوینی هه وانه وه، لیره دا باس له وه ده کریت له میانه ی ناخواردندا گفتوگو چه ند پرسیاریکی له پیغه مبه (د.خ) کردوو و نیشانه کانی پیغه مبه رایه تی تیدا به دی کردوو، هه ربۆیه داوی له (ابو طالب) ی مامی کردوو ده ست به جی بیگه رینیتته وه شاری مه ککه و پاریزگاری لیکه له فیل و مه ترسی جوله که کان (ابن اسحاق، 2004، 124/2؛ سقاری، 1994، ص 33).

به هه مان شیوه، له و کاته ی سه ره ره رشتی کاروانه بازرگانیه کانی (خدیجه) ی کردوو به یاوه ری (میسره) خزمه تکاری گه شتیان کردوو بۆ شاری (بصری) له شام، دووباره چاویان به راهیبیک که وتوو به ناوی (نسطور)، ئه ویش نیشانه ی پیغه مبه رایه تی تیدا به دیکردوو، ئه وه ش له میانه ی گیرانه وه یه که دا ئاماژه به وه ده کریت پیغه مبه (د.خ) دوا ی گه یشتنی به بازاری شاری (بصری) له ژیر سینبه ری داریکدا دانیشتوو، کاتیک (نسطور) ئه و دیمه نه ی بینیوه گوتوو یه تی: ((هه رگیز که س له ژیر ئه و داره دا دانه نیشتوو، مه گه ر ته نیا پیغه مبه ران نه بیت)) (بروانه: ابن سعد، 1990، 124/1).

ئه وه ی لیره دا زیاتر گه ره که مانه ئه و چاوپیکه و تنانه یه، له گه ل ئه وه ی جیگای گومانیشه به وه ی، که ره نگه ئه و یه کتر بینانه هه ر رووی نه دابیت، وه لی له گه ل ئه وه شدا رۆژه لاتناسان ئه و سه فه رو چاوپیکه و تنانه یان زۆر گه وره کردوو و کردویانه به به لگه له سه ر ئه وه ی که پیغه مبه (د.خ) بنه ما و په یام و بیرۆکه ی ئایینه نوئیه که ی له جوله که و مه سیحی و ئایینه کۆنه کان له گه ل گیرانه وه زاره کییه باوه کانی نیو خه لک و هرگرتوو، دواتر له نیو خه لکدا بلاوی کردوو ته وه و وای نیشانداه، که ئه و په یامه له لایه ن خواوه بۆی هاتوو (بودلی، 1989، ص 38، 76 و ما بعدها؛ عبد الحمید، 1969، ص 9). له م نیوه نده شدا مارجلیوٹ هه مان بۆچوونی ئه وان دووپات ده کاته وه و ئاماژه به وه ده کات، له و گه شت و سه فهرانه هه ندیک که سی ناسیوو (به بی ناوه تانی راهیبه مه سیحیه کان)، به شیوه یه ک رووداوه کانی دواتر ئه وه ی سه له ماند که سانی

به سوود بوون، دواتر جهخت له وه دهکات زوریک له زانیارییهکانی له ریگی گفتوگو به دهستخستووه، به تاییه تی له میانه دانیشتنی له دوکان و فروشگاگان له ریگی گویگرتن له و چیرۆکانه دهگیردرانه وه، هه ندیک جاریش له ریواران، ئهوانه دهچونه نیو کاروانه پاریزراوهکان، به تاییه تی بازرگانه جوله کهکان ئهوانه سهرقالی بازرگانی کوتال و پۆشاکبوون زوریک له چیرۆک و گێرانه وهکانی لهوان گوییست بووه (See: Margoliouth, 1905, P: 58_61). لیره دا به پروونی تنیینی ئه وه دهکرت له قسهکانی ناوبراو که ئایینی جوله کهی کردووه به بنه ما بۆ سهرچاوهی ئیسلام نه وهک ئایینی مه سیحی، ئه وهش زیاتر له وه دا سهرچاوهی گرتووه که خوی له بنه چه دا جوله کهیه و هاسوز بووه له گه لیان، له هه مان کاتدا پانتایی دید و تیروانین و نووسینهکانی زیاتر ته رخان کردووه بۆ جوله کهکان، ئه وهش به پروونی دیاره کاتیک ئاماژه به وه دهکات ئیسلام زیاتر نزیکه له جوله کهکان نه وهک له مه سیحیهکان، له به ره وهی وا وینای دهکات مه سیحیهکانی ئه وه سه رده مه زور وابه ستهی ئایینه که بیان نه بوون، به لکو له زوربهی کات هه یچ جیاوازیه کی ئه وتو به دینه دهکرا له نیوان مه سیحی و بت په رسته کان (See: Margoliouth, 1905, p: 35_40).

لیره دا دهکرت باس له وه بکرت مارجلیو و هاو ئاوازهکانی هه وه کانین به و ئاراسته یه چه که ره کردووه که ی نیشان بدهن په یامی ئیسلام له لایه ن خودا وه نه هاتووه، به لکو له هزی پیغه مبه ر (د.خ) سهرچاوهی گرتووه، کاتیک کرۆک و بنه ما و بیروکهی په یامه کهی له جوله که و مه سیحیهکان وه رگرتووه، به مهش نابیه پیغه مبه ر، به لکو چاکسازی خوازیکی کومه لایه تیه یا خود پاله وانیکی عه رب، بۆ وه لامدانه وهی ئه و چه واشه کاریانه ش دهکرت چه ند راستیه کی حاشا هه لنه گر بخریته روو به م شیوه یه ی خواره وه:

1_ میژوونووسانی موسلمان به پروونی و راشکاوانه نکۆلی له وه دا ناکه ن، که پیغه مبه ر (د.خ) له کاتی سه فه رهکانی بۆ شام به یاوه ری مامی و ته نانه ت خووشی به ته نیا چاوپیکه وتن و دیده نی راهیب و پیاوانی ئایینی مه سیحی کردیه ت، به لام نکۆلی له وه ده که ن به هه یچ جوړیک بنه ما و فه لسه فه ی ئایینه کهی له وان وه فیر بوویه ت، یا خود هه یچ چه شنه بیروکه یه کی ئایینی له وان وه وه رگرتیه ت (بروانه: المسعودی، 2005، 252/1؛ ابن کثیر، 1988، 349_345/2).

2_ نالۆژیکیه و ته نانه ت ریشی تیناچیت پیغه مبه ر (د.خ) له ته مه نیکی بچوکی دوانزه سالی دا له و دیمان ه و چاوپیکه وتنه کورتانه له گه ل ئه و راهیب و پیاوه ئایینه نه دا شتگه لیک زور له باره ی ئایینه وه له وان وه فیر بوویه ت.

3_ له گه ل ئه وه ی رۆژه لاتناسان نکۆلی له وه ده که ن، که پیغه مبه ر (د.خ) نه قام و نه خوینده وار بوویه ت، به لکو جهخت له وه ده که نه وه که خوینده واری و توانای نووسینه هه بووه، هه ربۆیه سوودی وه رگرتووه له وان (watt, 1952, p: 52)

(، له به رانه ر ئه وه دا به لگه ی حاشا هه لنه گر له به رده ستن که پیغه مبه ر (د.خ) نه خوینده وار بووه له پیشتریشدا هه رگیز هه یچ جوړه کتیبکی نه خوینده ته وه و توانای نووسینه نه بووه هه روهک خوی گه وه ده فه رموویت: [الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ] [سورة الاعراف، الاية/155]، هاوکات ده فه رموویت: [وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ بِيَمِينِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ] [سورة العنكبوت، الاية/ 48]، له به ر رۆشنای ئه وهش ده گه یه نه و راستیه ی که له و قوناغه دا گه نجیک به بی ئه وه ی خوینده واری هه بیت، چون توانیویه تی بچیه بنج و بنه وان کتیبی) ئینجیل و ته ورات) و بنه ماکانی ئایینی خوی له سه ر بنیات بنیت.

4.3_ په رستشی بت و په که ره داتا شراوه کان له لایه ن پیغه مبه ر (د.خ) پش په یامی پیغه مبه ر یه تی

یه کتیک دیکه یه له و بابه تانه ی که مارجلیو هه ولیداره له ریگه یه وه کومه لیک تومه تی نارهاو ب بنه ما بخاته پال پیغه مبه ر (د.خ) به وهی که وه کو تاکیکی مه که گویگرتووه له هه ندیکی چیرۆک و به سه رهاتی پیشینان له جوله کهکان و له گه ل ئه وهش باوه ری به هه ندیک شتی پرو پووچ و ئه فسانه ی عه رب هه بووه، که جیاوازیه کی ئه وتوی نه بووه له گه ل میلیه تانی دیکه (Margoliouth, 1905, p: 61)، بیجگه له وهش، باوه ری به سیحرو جادوش هه بووه وهک چاره سه ر بۆ ئه و نه خووشی و ناخوشیانه ی دوو چاری مرۆف ده بن، له م نیوه دنه شدا بانگه شه ی کردووه، که (نوژی ره بان)، که جوړیکه له نوژی مه سیحیهکان و هاوشیوه ی ئه وان بیکه ن، له به ره وه ی چاره سه رو ده رمانه بۆ زوریک له نه خووشی و

ناخوشی، هەربۆیە داوای لە گەلەکەیی کردوووە ئەو جۆرە لە نوێژە لەسەر شایۆزی مەسیحییەکان ئەنجام بەدەن (Margoliouth, 1905, p:62).

هاوکات یەکیکی دیکە لەو بابەتەکانی جەختی لێ کردوووەتەووە ئه‌ویش بریتییە لە بەجیگەیانندی هەندیکی تقوس و پەرستشی بت و پەیکەرەکان ئەوانەیی رەنگی داوەتەووە لە ژبانی محەمەد، ئەوێش لە میانەیی گێرێنەووەیە کدا ئاماژە بەو دەکات (محەمەد و خەدیجە) بە یەکەووە هەندیکی تقوسی ئایینیان بەجی گەیاندوووە لە نیو مائی خۆیان بۆ یەکیکی لە خواکان لە شەویدا پێش ئەوێ بە یەکەووە بخەون، تەنانەت محەمەد خۆی دانی بەو ناو، کە چەندین جار قوربانی کردوووە بۆ خواوەند(العزی)، کاتیکی مەرەکانی بە دەستی خۆی سەر بریووە، هاوکات باس لەو دەکات رۆژیکیان بانگه‌یشتی (زید کوری عمرو) کرد کە یەکیکی بوو لە یەکتا پەرستەکان لە شاری مەککە، بۆ ئەوێ بەشداری بکات لەو سفرە و خوانەیی، کە لە گۆشتی قوربانی بۆ بەتەکان ئامادە کرابوو، بەلام زید رەتی کردوووە لەو خواردنە بخوات (Margoliouth, 1905, p: 70).

لە لایەکی دیکەش جەخت لەو دەکاتەووە، کە پیغەمبەر(د.خ) حەزیکردوووە لە بەشداریکردن لە ئاھەنگەکان و تەنانەت وەکو کەسیکی سەرەرۆ لە ئاھەنگی بووک گواستەووە یەکیکی لە کورە مامەکانی هەلپەرکی کردوووە پێ بە دەنگی هاواری دەکرد، بەمەش چێزو خوشی بینوووە لە گۆیگرتن لە دەنگی گۆرانییێژە ئافەرەتەکان (Margoliouth, 1905, p:70). لە راستیدا ئەو گێرێنەووەیەش دەچیتە پال ئەو تۆمەتەکانی دیکەیی کە خستووێتە پال پیغەمبەر(د.خ) بەوێ حەزی لە رابواردن و هەلپەرکی و گۆیگرتن لە گۆرانی و کات بەسەر بردن بوو، بەلام لێرەدا خۆی پیغەمبەر(د.خ) خۆی ئەوێ پشت راستکردوووەتەووە بەوێ کە ئەوێ خەلکی سەر دەمی نەفامی خواستیان بوو لە ئافەرەت و گۆیگرتن لە گۆرانی، ئەو هەرگیز ئەو حەزو ویست و خواستەکانی نەبوو و وەکو گەنجیکی پیگەیشتوو دور بوو لە هەموو چەشنە بابەتیکی رابوون و هەووسبازی، ئەوێش لە میانەیی گێرێنەووەیە کدا ئاماژە بەو دەکات، شەوێکیان داوام لە هاواری شوانەکەم کرد بۆ ئەوێ چاوی لە مەرەکانم بێت، بۆ ئەوێ بگەریمەووە شاری مەککە و وەکو گەنجانی دیکە شەو بە کەیف و خوشی بەسەر بەرم، ئیتر کاتیکی نزیک بوومەووە لە یەکەم خانووی نزیک شار گویم لە دەنگی گۆرانی و دەف و زۆرنا بوو، تەنانەت پرسیارم کرد ئەوێ چیه، لە بەرانبەریدا پێیان راگەیاندم، کە کەسیکی ژنی خواستوووە و منیش ویستم دانیشم بەدیاریان تا سەیریان بکەم، بەلام خاوی گەرە گۆیی گران کردم و خەوتم تا بەیانی تیشکی خۆر بەئاگای هێنایەووە (ابن اسحاق، 2004، 2/ 128؛ الطبری، 1997، 2/ 279).

لێرەدا ابن الکلبی (م: 204ک/819ز) میژووونووس لە کتیبەکەیدا جەخت لەو دەکاتەووە. کە پیغەمبەر(د.خ) قوربانی کردوووە بۆ بەتەکان، بەلام بە بی ئەوێ ئاماژە بەسەرچاوەی زانیاریەکانی بکات، هەرۆک باس لەو دەکات کە پێمان راگەینراوە، کە رۆژیکیان پیغەمبەر(د.خ) گوتوێت: ((قوربانیم بۆ خواوەند(العزی) کردوووە بە مەرکی کەلەمووچی و وەمن لەسەر ئایینی گەلەکەم)) (ابن الکلبی، 2000، ص 19). لێرەدا ئەو گێرێنەووەیە مایەیی هەلوێستە لەسەر کردنەو تەنانەت لاوازو بی بنەمایە، لەبەر ئەوێ ناوی ئەو سەرچاوە و کەسانە ناھینیت کە رایانگەیاندوووە، لە لایەکی دیکەش، ئاماژە بە هۆکارو کات و ساتی قوربانیه کە ناکات کە بۆ چ مەبەستیکی بوو، سەرەرایی هەموو ئەوانەش ئەو زانیاریە لە سەرچاوەی تاییبەت بە فەرموودە و کتیبە میژوووییەکان بەدواداچوونی بۆ کراوە لە هیچ یەکیکیان ئاماژەیی پێ نەکراوە، هەربۆیە لێرەدا دەکریت بگوتریت رەنگە مارجلیوٹ پشتی بەو جۆرە زانیاریانە بەستوووە بۆچوونەکانی خۆی لەسەریان بونیاتناوە.

دوا بەدوای هەموو ئەوانەش، جەخت لەو دەکاتەووە دوا ئەوێ خۆی بە پیغەمبەر ناساند زۆر بە توندی هێرش کردۆتە سەر بت پەرستی، بەلام وا دەرەکەوێت بەجەستە دورەپەریز نەبوو لە بتپەرستی و بەلگەش بۆ ئەو بەردە رەشەکەیی(حجر الاسود) ماچ کردوووە، تەنانەت بۆ ناساندنی خودا(الله) بەھەمان بیرۆکە و پێناسەیی جولەکەو مەسیحییەکان ناساندوێت، ئەوێشیان هاوتەریبە لەگەل هەولەکانی (قدیس پۆلس⁽⁵⁾) کە باسی خوایه کی نادیری گەرەیی دەکرد و تەواوی خواوەندەکانی دیکەیی رەت دەکردوووە (Margoliouth, 1905, p:79). لێرەشدا مارجلیوٹ وەک پیشەیی هەمیشەیی دەوێت ئەوێ بخاتە روو، کە پیغەمبەر(د.خ) بۆ پەرستشی خودا سوودی لە بیرۆکەکانی قدیس پۆلس

وهرگرتوه، بۆ ئهوهی وای بهدیار بخات ئایینی ئیسلام هیچ بنه‌مایه‌کی دروستی نییه، به‌لکو له جوله‌که و مه‌سیحیه‌کان وهرگیراوه.

به‌گه‌رانه‌وه‌وه بۆ ژینانه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) به‌روونی ئه‌وه‌مان بۆ به‌دیار ده‌که‌ویت که رقی له بت په‌رستی بووه و به‌رده‌وام خۆشی به‌ دوور گرتوه له په‌رستش و قوربانیکردن بۆ به‌ته‌کان، له‌م نیوه‌نده‌شدا چه‌ندین به‌لگه‌ حاشا هه‌لنه‌گر هه‌ن گه‌واهی ئه‌وه‌ده‌ده‌ن هه‌رگیز مه‌یلی به‌لای په‌رستشی به‌ته‌کان نه‌چووه، ئه‌وه‌ش له‌ میان‌ی گه‌رانه‌وه‌یه‌که‌دا ئاماژه به‌وه ده‌کریت بتیک هه‌بووه قوریشیه‌کان زۆر به‌ گه‌وره‌یی لێیان ده‌روانی، ته‌نانه‌ت قوربانیان بۆ کردووه و له‌ په‌ناییدا سه‌ریان ده‌تاشی، ته‌نانه‌ت له‌ به‌یانیه‌وه تاوه‌کو شه‌و به‌ دیاریدا ده‌مانه‌وه و به‌ ده‌ریدا ده‌سوورانه‌وه، به‌شیه‌یه‌که‌ سالانه‌ پوژیکیان بۆ ئه‌و رۆژه‌سه‌مه‌ ته‌رخان کردبوو تا جاریکیان (ابو طالب) مامی داوای له‌ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) کرد له‌گه‌لیدا له‌و رۆژه‌سه‌مه‌ ئاماده‌بیت، به‌لام ئه‌و په‌تی کرده‌وه، ئیتر ئه‌و هه‌لوێسته‌ش(ابو طالب) و مامه‌کانی زۆر توره‌کرد به‌وه‌ی که سه‌ره‌زنشتی بکه‌ن له‌ پای ئه‌وه‌ی به‌شداری له‌ هیچ مه‌راسیمیک ئایینیان ناکات(ابن سعد، 1990، 1/ 125؛ ئه‌لمه‌لاح، 2018، 1/ 119).

له‌لایه‌کی دیکه‌ش، ئه‌وه‌ی زیاتر ببووه جیگای نیگه‌رانی قوره‌یشیه‌ بینه‌اوه‌په‌کان، بابه‌تی هه‌لوێستی نه‌گۆرو دژایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) بووه بۆ بت په‌رستی و خواکانی قوریش، ئه‌وه‌ش وای کردووه زۆر به‌ توندی دژی بووه‌ستن و چه‌ندین جار به‌ (ابو طالب) یان راگه‌یاندووه که کورپی براکه‌ت بپه‌ریزی و سوکایه‌تی به‌ خواکانمان ده‌کات(ابن سید الناس، 1993، 1/ 117؛ ابن حجر العسقلانی، 1994، 7/ 197)، هه‌موو ئه‌وانه‌ش ئه‌و راستیه‌مان بۆ به‌دیار ده‌خات، که پیغه‌مبه‌ر(د.خ) وه‌کو تا که‌کانی دیکه‌ی گه‌له‌که‌ی بیروباوه‌ری بت په‌رستی نه‌بووه، هه‌موو کات خۆشی به‌دوو گرتووه له‌ هه‌ر چه‌شنه‌ مه‌راسیمیک ئایینی تایبه‌ت به‌ بت په‌رسته‌کان.

5.3_ خۆ که‌نارگیرکردنی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) و هاتنی وه‌حی له‌ ئه‌شکه‌وتی حراء

وا نه‌بیت دیارده‌ی گۆشه‌گیری و خۆکه‌نارگیرکردن له‌ لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه(د.خ) داھینرا بیت، به‌لکو ئه‌و نه‌ریته‌ ده‌گه‌ریته‌وه بۆ (عبد المطلب)ی باپیری، هه‌روه‌ک باس ده‌کریت یه‌که‌م که‌س بووه له‌ نیو گه‌له‌که‌ی که‌ سالانه له‌ مانگی رهمه‌زان چۆته ئه‌شکه‌وتی(حراء) و خۆی که‌نارگیر کردووه، دواتر به‌و په‌ری ده‌ستکراوه‌ی خواردن دها به‌ هه‌ژارو نه‌داره‌کان، پاشان ئه‌و شیوازه‌ بووه نه‌ریت له‌ نیو یه‌کتا په‌رسته‌کان و له‌ خه‌لوته‌گه‌ی خۆیان نه‌ده‌هاتنه‌ ده‌روه‌ه تاوه‌کو ئه‌و مانگه‌ ته‌واو بووه(ئه‌لمه‌لاح، 2018، 1/ 121)، دواتر پیغه‌مبه‌ر(د.خ) له‌سه‌ر هه‌مان رێچکه‌ له‌ مه‌نگی رهمه‌زاند چۆته ئه‌شکه‌وتی(حراء) و تیایدا بیری کردۆته‌وه له‌ دروستکردنی زه‌وی و ئاسمان له‌گه‌ل هه‌ندیک په‌رستشی رۆحی، تاوه‌کو فریشته‌ هاته‌ لای له‌ 17/ مانگی رهمه‌زان و په‌یامی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پێ گه‌یاندا(ابن هشام، 1955، 1/ 236).

له‌م نیوه‌نده‌دا مارجلیوٹ ئه‌و خۆ که‌نارگیر کردنه‌ی پیغه‌مبه‌ری(د.خ) لیکچوواندووه به‌ (جوزیف سمیث Joseph Smith⁽⁶⁾)، ته‌نانه‌ت هه‌ردووکیان وه‌کو یه‌که‌ ده‌بینیت، کاتیک به‌راوردی سه‌ردانه ریکخراوه‌کانی محمه‌د بۆ ئه‌شکه‌وتی(حراء) بۆ گۆشه‌گیری و خۆ که‌نارگیرکردن کردووه به‌ دوور که‌وتنه‌وه و گه‌ران و سوورانه‌کانی جوزیف له‌ دارستان، دواتر هه‌ردووکیان بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان کردووه که فریشته‌ هاتۆته لایان (Margoliouth, 1905, p: 90). له‌ راستیدا ئه‌وه به‌راوردیکی زۆر نادا‌په‌روه‌رانه‌و بێ بنه‌مایه، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌رگیز ناکریت و ناشیت پیغه‌مبه‌ریکی خوادای گه‌وره که‌ دوواه‌مین پیغه‌مبه‌رانه به‌راورد بکریت به‌ که‌سیکی درۆزن به‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی کردووه.

هه‌رچی په‌یوه‌سته به‌ وه‌حی(سروش)، ئه‌وا به‌شیکی هه‌ره زۆری پوژه‌ه‌لاتناسه‌ ده‌مارگیرو توندپه‌وه‌کان تا سه‌ر ئیسقان نکۆلی له‌ بابه‌تی هاتنی وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ده‌که‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر دان به‌ راستی و دروستی بنین وه‌ک ئه‌وه وایه، دانیان به‌ په‌یام و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمه‌د ناوه، وه‌لێ ئه‌وه‌ی لێره‌دا جیگای تیرامانه، زۆریک له‌و پوژه‌ه‌لاتناسانه یان ئه‌وه‌تا جوله‌که‌ن یاخود مه‌سیحی، هه‌رپه‌یه‌ زۆر چاک له‌ بابه‌تی هاتنی وه‌حی تیده‌گه‌ن بۆ مروّف و پروا و متمانه‌یان به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی بنی‌إسرائیل و مه‌سیحیه‌کان هه‌یه، به‌لام کاتیک دیته سه‌ر بابه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تی

محەمد نكۆلى و شرۆڤەو لىكدانەوھى جىاوازى بۆ دەكەن، بەمەش بە دوو تىپوانىنى جىاواز سەيرى بابەتەكە دەكەن، بەشىۋەھەك بىروايان بەوانەى پىشتەر دەكەن، كەچى لەوھى دووھەمىيان خويان كوئىرو لال دەكەن. لەبەر پۇشناى ئەمەش، پۇژھەلاتناسان وھى بە ھەلقولاي ناخى محەمەدى دادەننن و بانگەشەى ئەوھ دەكەن، كە لە ناخى محەمد سەرچاوەى گرتووه و ھىچ پەيوەندى بە جىھانى دەرەوھ نىيە، ئەوھش زىاتر لەوھدا سەرچاوەى گرتووه كە بابەتى سىروس كرۆك و سەلمىنەرى راستى پىنغەمبەر(د.خ) (حمدان، د.ت، ص 86)، بەھەمان شىۋە مارجىلوئ لەسەر ھەمان رىچكەى ئەوان پۇشتووه، تەنانت جەخت لەوھ دەكات ئەو شلەژان و بارودۇخەى لە كاتى ھاتنى وھى بەسەر محەمەدا ھاتووه، لە ئەنجامى ترس و دلەراوكى بووه و ھىچى پەيوەندى بە بىننى فرىشتەوھ نەبووه، تەنانت باس لەوھش دەكات، كە قورئانىش لە ناخى محەمەدوھ سەرچاوەى گرتووه و بىرۆكە و ناوھرۆكەكەشى لە جولەكە و مەسىحىيەكان وەرگرتووه (See: Margoliouth, 1905, P: 46_ 59).

ئەوھى لىرەدا شايەنى ئاماژە پىدانە، وھى و سىروس بەشىۋازى جىا بۆ پىنغەمبەر(د.خ) ھاتووه، ھەرۆك خۆى لەبارەى چۆنىەتى دابەزىنى سىروسەوھ ئاماژەى پى كرەووه، كە ھەندىك جار لە شىۋەى دەنگى زەنگىكى نادىارەوھ ھاتووه، ئەوھش لە ھەموويان قورستر بووه لەسەرم، پاشان لىم جىابووهتەوھ (إمام مسلم، د.ت، 1816/4، رقم الحديث / 2333)، ياخود لە شىۋەى مەووف ھاتووه و پەيام و فەرمائىشتى پى راگەياندووه، ھەرۆك (عمرى كورى خەتاب) بۇمان دەگىرئەوھ، كە (جارىكىان لە لاي پىنغەمبەر(د.خ) دانىشتبووين، پىاويك لىمان بەدىاركەوت بە پۇشاكىكى سىپى درەوشاوه، قزى رەش بوو، ھىچ سىمايەكى گەشتكرن پىنەوھ دىار نەبوو، ھىچ كام لە ئىمەش نەمان دەناسى)(إمام مسلم، د.ت، 36/1، رقم الحديث/8). ھەموو ئەوانەش ئەو راستىيەمان بۆ بەدىار دەخات، كە پىنغەمبەر(د.خ) نىردراويكى راستىگۇ بووه، ھەرۆك تەواوى پىنغەمبەرانى بنى إسرائيل و خەونى پىاوپاكان و وھى و سىروشى بۆ ھاتووه (رضا، 1985، ص 94). ھەر بۆيە لىرەدا دەكرىت بگوتىت وھى گوزارشتە لە شتىكى نادىار و غەيبى، تەنانت لە سەروى توانا و وىستى زانستى و ھزرى پىنغەمبەر(د.خ) بووه، لە ھەمان كاتدا پەيوەستى و تىكەھەلكىشىك لە نىوان وھى و پىنغەمبەرايەتى بەدىدەكرىت، وھك ئەوھى داننان بە يەكىكىان دانانە بەوھى دىكەشيان، بەمەش وھى و نىگا يەكىكە لە تايەتەندىرئىن سالىختەكانى پىنغەمبەرايەتى.

6.3_ بۇچوونى مارجىلوئ لە بارەى تىورى نەخۆشى گەشكەى پىنغەمبەر(د.خ)

تىور و باوھرى نەخۆشى گەشكە⁽⁷⁾ ي پىنغەمبەر(د.خ)، يەكىكە لەو بابەتانەى لە نىو پۇژھەلاتناسانى سەدەكانى ناوھراست قسە و باسىان لەبارەوھ كرەووه، دواتر ئەو بابەتە گواستراوھتەوھ بۇ ناوھندە ئەكادىمىيەكان، بەتايىبەت نوسەرە مەسىحىيەكان ئەو بابەتەيان وروژاندووه و بەستويانەتەوھ بەو نىشانانەى، كە لە پىنغەمبەر(د.خ) بەرجەستە بووه لە كاتى ھاتنى وھى(نىگا)، لەوانە: بەرزبونەوھى پلەى گەرمى و ئارەقەيەكى زور، لەرز و تاي بەھىز، لەھۇشخۆچوون، لەگەل كەوتن بە چاوى داخراو و بوونى كەف لە دەورى دەم (بىروانە: عوض، 1998، ص 28_31).

لىرەدا مارجىلوئ واى نىشاداوه، كە دەيەويت ئەو قوناغەدا تىپەرىنىت و وھكو كەسىكى ئەكادىمى وردتر و ھەرۆتر بابەتەيانە لە نەخۆشىيەكە بىروانىت، كاتىك ئاماژە بەوھ دەكات ئەوھى بەسەر پىنغەمبەر ھاتووه ھىچ پەيوەندى بە سىروس نىيە، بەلكو ھالەتەكە لە ئەنجامى ترس و دلەراوكى لە رادەبەدەر دىتە ئارا كاتىك كەسەكە ھەست دەكات بە ئارەقەكرن و سەرگىژ خواردن، يان ھاتنى كەف لە دەورى دەم، ياخود سىور بوونەوھ و سىپى ھەلگەرانى دەم و چا، ياخود سەر ئىشەيەكى بەھىز، بەلام لەگەل ئەوھشدا جەخت لەوھ دەكاتەوھ، كە لە قوناغەكانى دواتر ئەو ھالەتانەى بەسەرپىھاتووه دەكرىت ئەوھى لى بخوئىرئەوھ، كە ئەو گرژيانەى بەسەرى ھاتووه لە ژىر كۆنترۆلى ئەو دانەبوون، وھكو ئەوھى لە غەزاي بەدر بەسەرى ھات (Margoliouth, 1905, p: 46)، كە مەبەست لىپى كاتى كەوتنى عەباكەى سەرشانىەتى لە كاتى نزاو پارانەوھ بۆ سەركەوتنى مۇسلمانەكان، كاتىك پىنغەمبەر(د.خ) بىنى ژمارەى سوپاي بىباوھرەكان سى ھىندەى مۇسلمانەكانە، پووى كرە قىبلە و دەستەكانى بەرز كرەوھ بۆ ئاسمان و دەستى كرە بە نزاو پارانەوھ بۆ سەرخستنى مۇسلمانەكان، ئىتر لە ئەنجامى بەردەوامى نىزكانى عەباكەى لەسەر شانى كەوت، دواتر (ابو بكر الصديق) ھات عەباكەى

هه‌لگرتوهو خستیهوه سه‌ر شانی (امام مسلم، د.ت، 1403/3، رقم الحدیث / 1763). بێجگه له‌وه‌ش باس له‌ حاله‌تیکی دیکه ده‌کات، که به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر(د.خ) هاتوه، ئه‌ویش بریتیه‌ی له‌هه‌وش‌خۆچوون و خۆین به‌ربوون له‌ دوا‌ی به‌رۆژو بوون، ئیتر ئه‌وه‌شی به‌ حاله‌تیکی ئاسایی ناوزهند کردوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌یچی کامیک له‌ نیشانه‌کانی نه‌خۆشی گه‌شکه‌ بوونی نه‌بووه (Margoliouth, 1905, p: 46).

سه‌ره‌پای هه‌موو ئه‌وانه‌ش، کاتیک بۆی به‌دیار که‌وتوه، که هه‌یج جۆره نیشانه‌یه‌کی نه‌خۆشی گه‌شکه له‌ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) به‌دی ناکریت، ئاماژه‌ی دیکه‌ی خستوه‌ته‌روو وه‌کو ئه‌وه‌ی مردنی منداله‌کانی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) وه‌کو به‌لگه هه‌ناوه‌ته‌وه بۆ جۆریک له‌ نه‌خۆشبوونی پێشوه‌خته‌ی محهمه‌د، هه‌روه‌ک ئاماژه به‌وه ده‌کات، هه‌یج کام له‌ کوره‌کانی بۆ نه‌ژیاوه و گشتیان له‌ ته‌مه‌نی مندالی مردوون، ته‌نانه‌ت کچه‌کانی هه‌یجان نه‌گه‌یشتوون به‌ ته‌مه‌نی چل سالی ئه‌وانیش مردوون، لێره‌دا وای نیشانداده‌وه ئه‌وه جۆریکه له‌ نه‌خۆشی و به‌شیوه‌ی بۆماوه‌ی له‌ باوکیان بۆیان به‌جیماوه (Margoliouth, 1905, p: 69). له‌ راستیدا له‌ وه‌شیا‌ندا هه‌ولیداوه له‌ رووی زانستی پزیشکی و بۆماوه‌یه‌وه بابه‌ته‌که به‌ لاری‌دا بیات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) له‌ ماوه‌ی ژیا‌ندا خودان ته‌ندروستییه‌کی باش و جه‌سته‌یه‌کی به‌هه‌یز بووه، ئه‌وه‌ش له‌ میانه‌ی گه‌رانه‌وه‌یه‌ک ئاماژه به‌وه ده‌کریت، که توانیویه‌تی زۆرانبازی و کێرکی له‌گه‌ل رکانه‌ی کوری عبد یزید (م: 42/ک662ز) بکات، که له‌وکاته‌دا یه‌کیک بووه له‌ زۆرانبازه هه‌ره لیهاتوو به‌هه‌یزه‌کانی مه‌که‌که، ته‌نانه‌ت توانیویه‌تی به‌سه‌ریشدا زال بیت(ابن حجر العسقلانی، 1994، 413/2).

له‌ لایه‌کی دیکه‌ش، مارجلیو‌ت له‌ فه‌ره‌هنگی ئایین و مۆرال، زۆر به‌ توندی و نا به‌رپرسانه و قین له‌ دل به‌رانبه‌ر به‌ ئیسلام و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بابه‌تگه‌لیکی نووسیوه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پێچه‌وانه‌ی قسه‌کانی پێشوی به‌ پیاویکی به‌هه‌یز و پێگه‌یشتوو وه‌سفی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) کردوه کاتیک باس له‌وه ده‌کات، دوا‌ی کۆچکردنی بۆ مه‌دینه خه‌ریکی سه‌رکردایه‌تی سوپا و هه‌رشه‌ی سه‌ربازی بووه، له‌ هه‌مان کاتدا وه‌کو پیاوی ئایینی و یاسا دانهر و دادوه‌ر خه‌ریکی راییکردن و چاره‌سه‌رکردنی کیشه و ئاریشه‌کانی کۆمه‌لگا بووه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش هه‌یج کات به‌رگوێمان نه‌که‌وتوه تووشی دارمان هاتبیت له‌ ژیر هه‌یج جۆره پاله‌په‌ستۆ و گوشاریکدا، به‌لکو ئه‌و حاله‌تانه‌ی له‌ شیوه‌ی فشار به‌سه‌ریهاتوو ته‌نیا له‌ کاتی هاتنی وه‌حی بووه و کاریگه‌ری نه‌بووه له‌سه‌ر چالاکییه‌کانی دیکه‌ی ژیا‌نی (Margoliouth, 1915, vol: 8, p: 874)، به‌مه‌ش نیشانه‌کان و فشاره‌کانی ئه‌و نه‌خۆشییه‌ی به‌ستۆته‌وه به‌ کاتی هاتنی وه‌حی و سه‌روش بۆ ئه‌وه‌ی گومان له‌سه‌ر په‌یام و پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی دروست بکات.

7.3_ بانگه‌وازی ئیسلام له‌ قوناغی نه‌ینی

دوا‌ی گه‌یشتنی په‌یامی ئیسلام، پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ده‌ستی کرد به‌ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازه‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌کی نه‌ینی ته‌واوی هه‌وله‌کانی چڕ کردوه بۆ بانگه‌وازی ئه‌و که‌سه‌نه‌ی بروا و متمانه‌ی پێیان هه‌بوو به‌وه‌ی ئاماده‌بیا‌ن هه‌یه بۆ وه‌رگرتنی په‌یامه‌که‌ی، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته له‌ خاوخیزان و که‌سه هه‌ره نزیکه‌کانی خۆی ده‌ستی پێ کرد، به‌جۆریک (خه‌دیجه کچی خویلد)ی هاوژینی یه‌که‌مین که‌سه باوه‌ری پێ هه‌ینا، له‌ دوا‌ی ئه‌ویش هه‌ریه‌که له‌(علی کوری ابو طالب)ی کوری مامی، (زید کوری حارثه) به‌نده و خزمه‌تکاری خدیجه، له‌گه‌ل(ابو بکر الصدیق) ی هاوه‌ل و هاوریگای(بروانه: ابن سعد، 1990، 15/3).

جیگای ئاماژه پێدانه، ئه‌م قوناغه ماوه‌ی سێ سالی خایاند، که تیا‌یدا ئه‌وانه‌ی موسلمان بوون ژماره‌یان گه‌یشته په‌نجا و دوو که‌س و ته‌واوی چین و توێژه جیاوازه‌کانی کۆمه‌لگای له‌ خۆگرتبوو، له‌ پیاو و ئافه‌رت، ئازاد و کویله، بازرگان و که‌سانی ئاسایی، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش به‌شی هه‌ره‌زۆریان له‌ کرۆکی تیره و هۆزه دیار و په‌سه‌نه‌کانی قوره‌یش بوون(بروانه: ابن اسحاق، 2004، 182/1 و مابعدھا؛ ئه‌لمه‌للاح، 2018، 145/1).

ئه‌وه‌ی لێره‌دا جیگای تیرامانه، مارجلیو‌ت به‌جۆریک له‌باره‌ی ئه‌و قوناغه ده‌دویت، وه‌کو ئه‌وه وایه باس له‌ کۆمه‌له‌و حیزب و ریکخستنی نه‌ینی ئیستا بکات، کاتیک ئاماژه به‌وه ده‌کات محهمه‌د خۆی کردبووه گه‌وره و رێبه‌ری کۆمه‌له‌یه‌کی

نهنی و توانینی خه لگانیکی زور به لای خویدا رابکیشیت و خویان لی نزیك بکاته وه له ریگای بانگهواز و رینمایي و ناموژگاری و وتاردان (See: Margoliouth, 1905, p: 83_95).

بیجگه له وهش، له شوینیکی دیکه دا ئاماژه ی وا دهخاته روو، وهک ئه وهی پیغه مبه ر(د.خ) به وهی که ته ماح و به لینی جوړاو جوړی دابیت به به رانبه رکانی، بۆ ئه وهی باوه ری پی بهین و موسلمان بن، ئه وهش له میانهی گیرانه وهیه کدا ئاماژه به وه دهکات، پیغه مبه ر(د.خ) (رقیه ی کچی وهکو داوه به (عوسمان کوری عفان) له به رانبه ر موسلمان بوونی، ئه بو بکریش وهک نیونه گیر بووه بۆ هینانه کایه ی ئه و مامه له و هاوسه رگریبه (Margoliouth, 1905, p: 97)، سه ره رای ئه وهش، جهخت له وه دهکاته وه ئه وانه ی له سه ره تاکانی قوناغی نهنی موسلمان بوون که سانی هه ژار و نه دار و کویله و بی پشت و په نا بوون. به شی هه ره زوریان بۆ دهستکه وتی مادی موسلمان بوون له ریگای هه لئه تاندن و فریودان و ره شوه (Margoliouth, 1905, p: 114). لیره دا ئه و قسه و باسانه ی پیچه وانه ی بۆچونه کانی پیشوویه تی، له به رئه وهی ئه وانه ی موسلمان بوون له م قوناغدا ته نیا که سانی هه ژار و نه دار و کویله و بی پشت و په ناکان نه بوون، به لکو به شیکیان که سانی دیار و بازرگان و دهوله مند و که سایه تیه هه ره دیاره کانی نیو تیره و هۆزه ره سه نه کانی نیو کومه لگای مه ککه بوون.

8.3_ کۆچکردنی موسلمانان بۆ حه به شه

به گشتی دوا ی راگه یانندی بانگه شه ی ئاشکرا، موسلمانان که وتنه قوناغیکی نوی، به جوړیک له و ماوه یه دا تووشی ئه شه که نهجه و ئازار و ناره حه تیه کی زور توند بوونه ته وه له دهستبه سه رکردن تا راده ی کوشتن، له به رانبه ر ئه وه شدا هه ندیکیان ئارامیان گرت و سوور بوون له سه ره باوه ری پته وهی خویان به ئایینه که یان، هه ربویه لیره دا موسلمانان که وتنه نیوان دوو بژارده، یان ئه وه تا له ترس و دلله راوکی و هه سترکردن به دۆراند بژین، یاخود نکولیکردن له ئیسلام به رده وامبوون له سه ره ئایینی باوبا پیرانیان، لیره دا کاتیک پیغه مبه ر(د.خ) بینی هه وه لانی تووشی ئه شه که نهجه و ئازار و سته میکی زور بوونه ته وه له لایه ن بیباوه ره کان و ناتوانیت وهکو پیویست پاریزگاریان لی بکات، فه رمانی پیکردن کۆچ بکه ن بۆ حه به شه، له به رئه وهی پادشایه کی دادپه روه ری لیه به ناوی (نه جاشی) هیچ که سیک له ژیر سایه ی ده سه لاتی ئه ودا سته می لی ناکریت، ته نانه ت داوا ی لی کردن له ویدا بمینه وه، تاوه کو خوا ی ده رگایه کی به خیریان لی ده کاته وه و له دۆخه دژوارو سه خته رزگاریان ده بیت (بروانه: این هشام، 1955، 1/ 319_322).

له به ر پۆشنایی ئه مه ش ده کریت باس له وه بکریت یه که مین کۆچی موسلمانان له و قوناغدا بۆ چه ند ئامانج و مه رامیک بووه، که ده کریت له چه ند خالیکا بخریته روو:

1_ ئامانجی سه ره کی ئه و کۆچه بریتی بووه له پاراستنی موسلمانان له چه وساندنه وه و ئه شه که نهجه و سته می بیباوه ره کان تا راده ی کوشتن، نه وهک ناچار به پاشگه زبوونه ویان بکه ن له بیروباوه ری نوییان.

2_ دۆزینه وهی پیگه یه کی ئارام بۆ موسلمانان بۆ ئه وهی له ویدا به ئازادی و ئارامی بژین، له و کاته شدا حه به شه گونجاوترین جیگا بووه، له به ر بوونی پادشایه کی دادپه روه ری وهک نه جاشی.

له م چوارچینه یه دا مارجلیوت تیروانینیکی جیاوازی هه یه و ئاماژه به وه دهکات که ئامانجی پیغه مبه ر(د.خ) له و کۆچه دا بۆ ئه وه بوو پالپشتی سه ربازی به دهست بهینیت بۆ ئه وهی دهست به سه ره شاری مه ککه دا بگریت، بگره له وهش زیاتر، نوینه رانی محمه د داویان له (نه جاشی) کردوه به شدار بیت له قه لچۆکردن و له ناو بردنی بیباوه رو بته ره سته کان (See: Margoliouth, 1905, p: 157_161). له راستیدا ئه و بۆچونه هه رگیز پشت ئه ستور نیه به هیچ به لگه یه کی میژووی، به لکو ته نیا له هزی ناو براو چه که ره ی کردوه، له به رئه وهی روونه ئه گه ر پیغه مبه ر(د.خ) نیازیکی له وجۆره ی هه بوایه پیویستی به کۆچکردنی به کومه ل نه ده کرد و ژیانان بخاته مه ترسییه وه، به لکو ته نیا چه ند که سیکی باوه ری پیکراوی خوی راده سپارت وهکو نیردراو بۆ داواکارییه کی له وجۆره.

بیجگه له وهش، له شوینیکی دیکه دا ئاماژه به وه دهکات جوړیک له ناکۆکی و راو بۆچوونی جیاواز دروست بوو له نیو موسلمانان، گروپیکیان به سه رکرده یه تی (ابو بکر الصدیق)، ئه وهی دیکه شیان به سه ره کایه تی (عوسمانی کوری

مضعون له گهال خالد كورى سه عید)، به وهش دهیه ویت وا نیشان بدات ئه و كوچه به فه رمانی پیغه مبه ر(دخ) نه بووه، به لگو بیروکه ی خودی خویان بووه، له به رانبره ئه وه شدا بوچوونی پیغه مبه ر(دخ) دهکات به ئه گه ر کاتیک باس له وه دهکات رهنگه دواى بیینی ئه و ناكوکی و مملانییه ی که وتووته نیو موسلمانه کان فه رمانی کردوووه كوچ بکه ن بو حه به شه (Margoliouth, 1905, p: 157_158). له راستیدا هیچ کامیک له سه رچاوه میژووویه کان ئاماژه به دابه شبوون و راوبوچوونی جیاواز ناکنه له ریزی موسلمانه کان، بو ئه وه ی له کاته دژوار و چاره نوسازه موسلمانه کان په رته وازه بکه ن، به لگو ئه وه ی زیاتر بیریان لی ده کرده وه بریتی بووه له وه ی به چ ریگایه ک موسلمانه کان بیاریزن و پرزگاریان بکه ن له و بارودوخه سه خته.

4. په ره سه ندنه کانی سه رده می پیغه مبه ر(دخ) له شاری مه دینه

1.4_ ده ستوری مه دینه

دواى كوچکردنی پیغه مبه ر(دخ) بو شاری مه دینه که وته خو بو هینانه کایه کی که شیکى له بار و پیکه وه ژيانی ئاشتیانه له نیوان ته وای پیکهاته کومه لایه تی و ئاینیه جیاوازه کانی شاره که، بو ئه وه ی ریزو خو شه ویستیان هه بیت بو ئه و خاک و نیشتمانه ی تیدا ده ژین. هاوکات ئاماده ی ته وایان هه بیت بو پاراستن و به رگریکردن له دژی ئه و دوژمنانه ی چاوی تی ده برن، بو ئه و مه به سه ته هه لسا به بانگه یشتکردن و بلاوکردنه وه ی نوسراویک وه ک ده ستوری ئیستا وایه، گوزارشت بووه له ریکخستنی په یوه ندیه گشتیه کانی ته وای پیکهاته کانی شاری مه دینه، که زیاتر خو ی ده بیینه وه له ریکخستنه سیاسی و ئابوری و کومه لایه تی و ئاینیه کان له نیوان ته وای چین و توژه جیاوازه کانی دانیشتوانی شاره که و پیکهاتوه له زیاتر له چل و حوت برکه، که تیایدا نزیکه ی بیست و سه برکه ی راسته وخو تاییه ته به موسلمانه كوچکردوووه کان و دانیشتوانی مه دینه، له به رانبره ئه وه دا بیست و چوار برکه ی تاییه تکراره به ئه رک و ماف و جیاوکه کانی جوله که له شاره که (بو پتر زانیاری له باره ی ورده کاری و ته وای بابته کانی لاپه ره و نوسراوه که بروانه: ابن هشام، 1955، 1/501_404؛ حمید الله، 1987، ص 59_62؛ دراکه، 1992، ص 263 و ما بعدها).

به وردبوونه وه و تیرامان له بابته و برکه کانی ئه و ده ستوره بو ئه و سه رده مه، ده کریت باس له وه بکریت، که چه ند بنه مایه کی گرنگ و جیگیری پیکه وه ژيانی ئاشتیانه ی نیوان پیکهاته کانی شاره که ی تیدا چه سپا، وه ک زامنکردن و چه سپاندنی بنه مای ئازادی ئایینی، په کسانى و دادپه روه ری، دیاریکردنی ئه رک و ماف، له گه ل چه سپاندنی بنه مای سه ره خو ی ئابووری به وه ی که جوله که کان خه رجی و داهات خو یان له ده ست خو یانه، موسلمانه کانیش خه رجی خو یان له سه ر شانی خو یانه.

له م نیوه ندهدا مارجلیوت نکولی له راستی و دروستی ئه و ده ستورو نوسراوه ناکات، به لگو له گرنگی و بایه خى که م دهکاته وه و جهخت له وه دهکات، وه کو به لین و په ایمانیک هیزیکى یاسای هه بووه له کاتی هه له و که موکوری مروقه کان بو ی گه راونه ته وه، له لایه کی دیکه ش ئاماژه به وه دهکات، که ئه و لاپه ره نوسراوه داهینراوی محمه د خو یه تی و هیچ په یوه ندیه کی به سه روشه نییه به وه ی له لایه ن خوی گه وره بو ی هاتبیت (Margoliouth, 1905, p:227)، راسته له ریگای سه روشه وه بو ی نه هاتوووه، به لام شیوازی نوسینه که ی گونجاو بووه له گه ل سه روشتی ئه و سه رده مه و ته وای ئه رک و مافه کانی ته وای پیکهاته کانی تیدا جیگیرکراوه به بی جیاوازی.

بیجگه له وهش دان به وه دا ده نیت که ئامانجی ئه و ده ستوره بو ریکخستنی په یوه ندی نیوان پیکهاته جیاوازه کانی شاری مه دینه یه، به تاییه تی ئه وه ی په یوه ندیداره به هه ول و كووششی هاوبه ش له هه مبه ر پاراستنی شاره که (Margoliouth, 1905, p:228).

2.4_ بیروبوچوونی له باره ی شه رو غه زه واته کانی پیغه مبه ر(دخ)

به گشتی روژه لاتناسان به چاویکی نه ریئی و شروقه ی ماددی و پالنه ری ئابووری ده روانه سه ریه و غه زه واته کانی پیغه مبه ر(دخ) و پرۆسه ی فتوحات، ئامانجی سه ره کی له وه هه نگاوهش بریتی بووه له تالانی و بروی و ده سکه وت، له م

نیوهندهشدا باس له وه دهكریت، دواى چه ند مانگیک له گه یشتنی پیغه مبه ر(دخ) بۆ مه دینه، ده ستیکرد به به هیزکردنی سوپا و هیزی چه كدار، بۆ ئه و مه به سته ش هه لسا به پیکه پتانی چه ند سریه یه ك له سه ر شیوازی كومه لگای بت په رستی كه ئامانج لئی بریتی بووه له تالانی و برۆی به مه به سستی پرکردنه وه ی پیداو یستیه خوراکیه كان بۆ ئه و ریژه زوره ی دانیشتوانی مه دینه دواى كۆچکردنی موسلمان ه كان(گابریلی، 2011، ص 154).

مارجلیوت هه مان بۆچوونی هه یه و ئاماژه به وه دهكات پاش كۆچکردنی پیغه مبه ر(دخ) بۆ مه دینه شه ش سالی گوزه راند به جهنگ و ده ست به سه رداگرتن و تالانی و برۆی (Margoliouth, 1905, p: 362)، هه موو ئه وان هه ش به زه برو زهنگ و خوینرشتن، كاتیک باس له وه دهكات توندوتیژی كلیل و نهینی سه ركه وتنه كانی محمه د بووه به شمشیرو كوشتن و برین، ته نان هت لایه نی ئابوری و خه زینه كه ی وه ستا بوو له سه ر تالانی و برۆی (Margoliouth, 1915, vol: 8, p: 873)، به لگه شی بۆ ئه و وتانه ی له وه دا سه رچاوه ی گرتوه پاش كۆچکردنی موسلمان ه كان بۆ مه دینه گوزه رانیان خراب بووه، هه ربۆیه بۆ پرکردنه وه ی پیداو یستیه كانی بژیوی ژیانان شوین و پیگه ی شاری مه دینه یان به هه ل زانی بۆ تالانی و ده سكه وت، كاتیک هه لسان به پیکه پتانی سریه ی سه ربازی بۆ ئه وه ی له ریگایه وه هیرش بكه نه سه ر كاروانه له راستیدا قسه كانی ناره وا و بی بنه مان، له به ره ئه وه ی موسلمان ه كان هه رگیز ده ستپیشخه ر نه بوونه بۆ جهنگ و خوینرشتن، به لكو دواى زولم و سته می به رده وای قوریشیه بیباوه ره كان و ده ست گرتن به سه ر مولك و مالی موسلمان ه كان، ئینجا خوا ی گه وه ئیزن و ریگای پیدان بۆ جهنگ و به رگری كردن له خویان هه روهك ده فه رمویت: [أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (39) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (40)] (سوره الحج، الاية/ 39_40).

لیره دا فه رمایشته كانی خوا ی گه وه له باره ی خۆبه ختکردن له پیناوی خودا، دواى كۆچکردنی پیغه مبه ر(دخ) و هاوه لانی بۆ مه دینه دابه زین، ئه وه ش دوا به دواى ئه وه ی موسلمان ه كان له چوارچیوه ی ده وه تیکدا فه رمانزه وایه تی خویان ده كرد، به و پیه ش شه ره كردن گوزارشت بووه به رگریکردن له عه قیده و پاراستنی ولات له هیرشی دوژمنان و بیباوه ره كان (ابن سعد، 1990، 54/2).

جهگ له وه ش، جهنگ و غه زه واته كانی پیغه مبه ر(دخ) به سه تراوه ته وه به مه یلی پیغه مبه ر(دخ) بۆ ده سه لات و فراوانخوازی و خۆسه پینتی، هه روهك باس له وه دهكریت ئامانجی له شه رو غه زه واته كان بریتی بووه له بونیا تنانی ئیمپراتوریه تیکی عه ره بی و هه ولی فراوانخوازی به ئاراسته ی ناوچه كانی باکور (وات، دت، ص 97)، له م نیوه نده ش مارجلیوت ئاماژه به وه دهكات ئایین و په یامی پیغه مبه رایه تیه كه ی به كارهی ناوه بۆ هینانه دی ئامانجه دونیای و كه سییه كه ی، هه روهك جهخت له وه دهكات ئامانجی سه ره كی له جهنگ و غه زه واته كانی له وه دا سه رچاوه ی گرتوه كه ببیت به مه لیک و ده ست بگریت به سه ر ده سه لات، بۆ وه دیه پتانی ئه مه ش له سه ره تادا ئامانجی سیاسى هه بووه بۆ ئه وه ی ته وای دورگه ی عه ره بی یه كبات له ریگه ی ئایینه تابه ته كه ی و خۆشی بكات به ده سه لاتداری ره ها له ناوچه كه (Margoliouth, 1905, see: P: 59, 185)، له راستیدا ئه وان هه ش تومه تی ببینه مان، له به ره ئه وه ی ئامانجی سه ره كی پیغه مبه ری خوا له جیهاد بریتی بووه له خه رچکردنی زۆرتین كوشش له شه ری دوژمناندا، ته نان هت به روون و راشكاوی ئه وه ی بۆ موسلمان ه كان شیکردوه ته وه، كه جیهاد له پیناوی خودا، له گه ل شه رو شۆره كانی سه رده می نه فامی له پیناوا تالان و برۆی و گه وه کردنی ده سه لات ته وای له یه كتر جیاوازن، به جوریک ئه و شه ره ی له پیناوی به رزکردنه وه ی وشه ی (الله) بگریت، ئه وا باشتین و چاکترین شه ره له پیناوی خودای گه و ره (النسائی، 2001، 284/4، رقم الحدیث / 4329).

ئه وه له كاتیکدا ناردنی نامه ی موسلمان بوون و ریگای راست بۆ ئیمپراتورو پادشاکانی جیهان به جوریک له داگیرکردنی جیهان وینا کردوه، ته نان هت بۆ وه دیه پتانی ئه و راستیه ش، چه زو چاوتییرین و چه ماسه تی محمه مه دی لیکچواندوه به دیکتاتوره كانی نوئی وهك ناپلیون و ئه سه كنده ر بۆ داگیرکردن و ده ست به سه رداگرتنی جیهان (Margoliouth, 1905, p: 363_364). له راستیدا لیکچواندنی كه سییی پیغه مبه ر(دخ) به دیکتاتورو خوینریشه ئه ئیجگار ناداپه روه رانه یه، له به ره ئه وه ی له بنه چه دا ناردنی پیغه مبه ر وه كو په یامبه ریک بۆ ئه و نه بوو وه كو مله ورو ده سه له تداره ببه زه ییه كان خوی

بسه پینى له ریگای زهبرو زهنگ، به لکو بۆ ئه وه هات و برایه تی و دادپهروه ری و پیکه وه ژيانى ئاشتیانه بینیته ئارا وه کو نیردراویکی به سۆزو به زهیی و میهره بان بۆ جیهان، ههروهک خوی گهوره دهفرموویت : [وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ] (سورة الانبیاء، الاية / 107).

3.4_ هه لوئستی پیغه مبهه (د.خ) به رانهه جوله که کان

ههروهک له پینشتردا ئاماژهی بۆ کرا، به پینی دهستوری مه دینه جوله که کان وه کو دانیشتوانی دیکه ی شاره که تهواوی مافه کانیا ن دانپیدا نراو چه سپا، له هه مان کاتدا پیغه مبهه (د.خ) له سۆنگه ی بهرپرسیاریه تی ئایینی خوازیاری پیکه ژیانیکی ئاشتیانه بوو له گه لیان له سه ر بنه مای تهواوی ئه رک و مافانه ی بۆیان دیاریکرا بوو، ته نانه ت رۆژه لاتناسان خوشیان دان به و راستیه ده نین له دوا ی هاتنی موسلمان هه کان بۆ مه دینه زۆریک له په رسته شه ئایینی هه کانیا ن هاوشیوه ی ئه وان بووه وهک رووکرده قودس له نوێژدا، به رۆژوبوونی عاشورا، هه لالکرده ی هاوسه رگیری له گه لیان، له گه ل به رقرارکردنی به کسان ی و دادپه روری و پیدانی ئازادی ئایینی، هه موو ئه وانه ش وهک رازیکردنی دلی جوله که کان لیکدانه وه ی بۆ ده کرا، به لام له به رانهه ئه وهدا ئه وان به ریگای گالته پیکردن و بیژکردن وه لامیا ن دایه وه (ارنولد، 1970، ص 47؛ بروکلما ن، 1968، ص 46).

جیگای ئاماژه پیدانه، سه ره تای ناکوکی نیوان موسلمان و جوله که کان له گفتوگۆی ئایینی سه ره یه لدا، کاتیک ئه حبارو پیاوانی ئایینی جوله که پرسیا ری جۆراو جۆریان ئاراسته ی پیغه مبهه (د.خ) ده کرد بۆ ئه وه ی گومان به خه نه سه ر راستی و دروستی په یامه که ی، ته نانه ت ئه و ناکوکی و ململانیانه گه یشته ئاستی ئه وه ی به ئاشکرا له شه قامه کانی مه دینه بینراوه چۆن هه ردوولا رووبه رووی یه کتر بوونه ته وه (ابن هشام، 1955، 211/1، ولفسون، 1927، ص 123_124)، سه ره رای ئه وه ش ده ست تیکه لکردن له گه ل دوژمنانی ئیسلام، به تایبه تی بیباوه ره قوره ی شهیه کان له ریگای سیخوریکردن و کاری هاوبه ش بۆ له ناو بردنی موسلمان هه کان (درادکه، 1992، ص 298). دوا جار هه موو ئه وانه سه ریکیتشا بۆ رووبه رووبونه وه ی سه ربازی و وه دهرنانی جوله که کان له شاری مه دینه.

به وپیه ی مارجلیو ت هاوسۆزبووه له گه ل جوله که کان، هه ربویه لیرده زۆرتیرین ناهه قی و زیده رووی و تۆمه ت و به لاریدا بردن به رانهه به پیغه مبهه (د.خ) ده کات، به تایبه ت ئه و بابه تانه ی په یوه ندیداره سه ودا و مامه له و هه لوئستی به رانهه به جوله که کان، به جۆریک له هه رشوینیک بۆی گونجا بیته کومه لیک تۆمه تی ناره وای خسته تۆته پالی، وهک ئه وه ی به که سیکی خوینریژو خو سه پین وینای کردووه، ههروهک ئاماژه به وه ده کات توندوتیژی کلیکی سه رکه وتنه کانی بووه له ریگای شمشیرو کاری تیرورو کوشتن و برینی به کومه ل، ته نانه ت وه کو خو سه پینیک بووه له شاری مه دینه له شیوه ی گه وره ی دزه کان، له به رئه وه ی ئابورییه که ی وه ستا بوو له سه ر دزی و تالانی و دابه شکردنی له سه ر بنه مای داپه روه ری شانۆگه ویا نه بۆ رازیکردنی شوینکه وتوانی (Margoliouth, 1915, vol:8, p:878).

بیجگه له وه ش، هۆکاری ئابوری و وه ده ستخستنی پیداو یستیه کان ژیا ن به یه کینکی دیکه له و فاکته رانه دیاریده کات بۆ هیرشکردنه سه ر جوله که کان، کاتیک ئاماژه به وه ده کات دوا ی هاتنی کوچکردووه کان بۆ مه دینه کاریگه ری زۆری هه بوو له سه ر ریژه ی دانیشتوان و موسلمان هه کان ئیره یان به جوله که زهنگین و ده وله مهنده کان ده برد، هه ربویه ویستیا ن له ریگای ده ستبردن بۆ موک و سه روه ت و سامانی جوله که کان ئاستی بژیوی ژیا نی خو یا ن به هرزبکه نه وه (Margoliouth, 1905, p:237).

دواتر جهخت له وه ده کاته وه که پیغه مبهه (د.خ) له ریگای کردار و گۆرانکاریه کانی ویستی هه ست و سۆزی جوله که کان بریندار بکات، له وانه به رۆژوبوونی مانگی په مه زان، گۆپینی رووگه ی موسلمانان له قودسه وه بۆ که عبه، جه ئنی په مه زان وه کو جیگره وه ی جه ئنه کانی سه رده می بت په رستی، به پیرو زکردنی په رستش و خوا په رستی رۆژی هه ینی، له به ر ئه وه ی مه سیحیه یان رۆژی شه ممه یان دیاریکردبوو، هه ربویه ناچار بووه رۆژیک پینشتر دابنیت (Margoliouth, 1905, p:248).

دوابه‌دوای ئه‌وه‌ش وا نیشان ددهات کرده‌وه‌کانی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) تیکرا دژیه‌تی جوله‌که‌کانی پیوه‌دیاربوو، ئه‌وه‌ش بووه هۆکاری پینکادانی له‌گه‌ل جوله‌که‌کان که‌مه‌به‌ستی هه‌رسی هۆزی جوله‌که‌ی نیشته‌جیی مه‌دینه‌یه (بني قینقاغ و بني النضیر و بني قریظة).

له‌باره‌ی مملانیی له‌گه‌ل بني قینقاغ، ئاماژه به‌ چیرۆکیک ده‌کات له‌ میان‌ه‌ی گێرانه‌وه‌یه‌که‌دا ئاماژه به‌وه‌ده‌کات له‌ دوای سه‌رکه‌وتنی موسلمانه‌کان له‌ شه‌ری به‌در(2/ک623ز)، ده‌ستکه‌وته‌کانی دابه‌شکراو دوو وشتر بووه به‌شی علی کوری ئه‌بو تالیب و له‌وکاته‌دا به‌په‌رۆشیه‌وه به‌دوای پارهدا ده‌گه‌را بۆ ئه‌وه‌ی تیچووی ماره‌برینی (فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) پێ ده‌سته‌به‌ر بکات، هه‌ربۆیه‌ی وستی ئه‌و وشترانه‌ له‌ گواسته‌نه‌وه‌ی بازرگانی به‌گه‌ر بخت له‌گه‌ل بازرگانه‌کانی بني قینقاغ، ئه‌وه‌بوو وشتره‌کانی له‌سه‌ر ریگا بوون بۆ ئه‌وه‌ی که‌لوپه‌لیان لی باربکریت، ئیتر له‌وکاته‌دا حمزه‌ی پاله‌وانی شه‌ری به‌در هات و وشتره‌کانی برد، پاشان سه‌رییرین و کردی به‌ خوانی رازاوه‌ بۆ هاو‌پیکانی، کاتیک علی ئه‌و دیمه‌نانه‌ی بینی زۆر نیگه‌ران بوو به‌وه‌ی بازرگانی و خوازینییه‌که‌ی تیکچوو، ده‌سته‌به‌جی چوو له‌ی محمه‌د و گازانده‌ی له‌ مامی کرد، کاتیک محمه‌د هاته‌ی لای مامی بینی له‌ مه‌یخانه‌کان سه‌رخۆشه‌ به‌هۆی خواردنه‌وه‌ی مه‌ی، له‌ هه‌مان کاتدا کاتیک جوله‌کان هاتن بۆ ئه‌وه‌ی بار له‌ وشتره‌کان بارکه‌ن، لی‌رده‌ا به‌ته‌نزه‌ ئاماژه به‌وه‌ده‌کات بینان (حمزه) سه‌رخۆشه‌و (علی) تو‌ره‌یه‌و ویرانبوو، محمه‌دیش په‌ست و نیگه‌رانه، دواتر بۆ په‌رده‌پۆشکردنی ئه‌و ئابروچوونه‌و وه‌بۆ ئه‌وه‌ی هاوسه‌رگه‌ریه‌که‌ی (علی) به‌ ئه‌نجام بگات باشترین ریگا هه‌رشکردن بوو بۆ سه‌ر دوکان و کۆگاکی جوله‌که‌کان بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ره‌بووی زیانه‌کانی علی بکریته‌وه (See: Margoliouth, 1905, p: 281_282) ، له‌به‌رئه‌وه‌ی هۆزی بني قینقاغ یه‌کیک بوون له‌ هۆزه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان و خاوه‌ن سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆربوون له‌ زیرو زیو، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش ریژه‌یان هه‌نده‌ زۆر نه‌بوون ده‌توانا به‌ ئاسانی به‌سه‌ریاندا سه‌رکه‌وت(ولفسون، 1927، ص128).

له‌ به‌رانه‌ر ئه‌وه‌دا سه‌رچاوه‌ میژووییه‌کان بۆچونی دیکه‌یان هه‌یه و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ هاو‌پان، که‌ جوله‌کانی بني قینقاغ یه‌که‌م لایه‌ن بوون په‌یمانیا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر(د.خ) شکاندو به‌رده‌وامبوون له‌ دژیه‌تیکردنی خۆی و هاوه‌لانی، ته‌نانه‌ت به‌رده‌وام ئه‌وه‌یان پێ راده‌گه‌یاند که‌ له‌ خۆبای نه‌بیته‌ به‌سه‌رکه‌وتنی له‌ شه‌ری به‌در کاتیک به‌سه‌ر گه‌له‌که‌ی خۆی به‌ده‌سته‌ته‌یناوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ ناکارامه‌و شاره‌زای جه‌نگ نه‌بوون، ته‌نانه‌ت به‌روویدا وه‌ستان و وایان نیشاندا ئه‌گه‌ر له‌گه‌لیان شه‌ر بکات نیشانی ده‌ده‌ن که‌ ئه‌وان شه‌رکه‌ری راسته‌قینه‌ن(بره‌وانه: ابن هشام، 1955، 47/2؛ الطبری، 1997، 479/2).

ئه‌وه‌ی لی‌رده‌ا زیاتر به‌ یه‌کدادانه‌که‌ی خیراتر کرد بریتی بوو له‌ ژنه‌ عه‌ره‌بیک، کاتیک شمه‌کی هه‌ینابوو به‌بازاری بني قینقاغ و فرۆشتی، پاشان له‌ لای پیشه‌وه‌ریکی زیرینگه‌ر دانیشته‌، ئیتر چه‌ند جوله‌که‌یه‌ک داوایان لیکرد ده‌موچاوی ده‌ربخت، ئه‌ویش پازی نه‌بوو، له‌ به‌رانه‌ر ده‌ زینگره‌که‌ ده‌ستی بۆ بردو به‌شیک له‌ عه‌وره‌تی به‌دیارکه‌وت، ئاماده‌بوایش پینی پیکه‌نین ئه‌وه‌یش ده‌ستی به‌ هات و هاوارکرد، دواتر پیاویکی موسلمان په‌لاماری زیرینگه‌که‌یدا و کوشتی و جوله‌که‌کانیش هه‌لیان کوتایه‌ سه‌ر موسلمانه‌که‌و کوشتیان(ابن هشام، 1955، 48/2).

دوا به‌دوای ئه‌و رووداو جوله‌که‌کان خۆیان له‌ سه‌نگه‌رو قه‌لاکانیا قایم کردو ئاماده‌ییان نیشاندا بۆ شه‌ر، له‌ به‌رانه‌ر ده‌ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) هه‌زی نارده‌ سه‌ریان له‌ قه‌لاکانیا گه‌ماوردان، دوای پانزه‌ پوژ له‌ ئابلوقه‌دانیا ناچار به‌ خۆبه‌ده‌سته‌ودان و ملکه‌چبوون کران بۆ بریاره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌وه‌ی له‌ ماوه‌ی سێ رۆژدا شاره‌که‌ جیبه‌یلن(الوادعی، 1989، 177/1).

هه‌رچی په‌یوه‌سته‌ به‌ رووداو پیشه‌هاته‌کانی شه‌رو وده‌رنانی بني النضیر له‌ شاری مه‌دینه‌ دوای ئه‌وه‌ی هه‌ولی کوشتی پیغه‌مبه‌ریاندا، ئه‌وا مارجلیوگومان و نکۆلی ده‌خاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ جوله‌که‌کان پلانی کوشتی محمه‌دیان هه‌بوویته‌، به‌لگه‌شی بۆ ئه‌وه‌ هه‌یناوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ هه‌چ گێرانه‌وه‌یه‌کی جوله‌کان ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌نه‌کراوه‌، به‌لکو ئه‌و بیروکه‌یه‌ له‌ خه‌یالی محمه‌د گه‌له‌ بووه‌ که‌ جوله‌کان هه‌موو کات ده‌یانه‌ویت بیکوژن، ئه‌و بیروکه‌یه‌ به‌چه‌ی ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئه‌و وه‌ته‌یه‌ی که‌ ده‌گوتریته‌ (جوله‌که‌کان بکوژی پیغه‌مبه‌رانن)، ئه‌وه‌ش تۆمه‌تی دامه‌زراوه‌ مه‌سیحیه‌کانه‌ (Margoliouth, 1905, p:314)، له‌ هه‌مان کاتدا یه‌کیک له‌ میژوونوسانی جوله‌که‌ش نکۆلی له‌وه‌ ده‌کات ئه‌گه‌ر نیازی کوشتی پیغه‌مبه‌ریان هه‌بوویه‌ به‌ ئاسانی ده‌یانته‌وانی بیکوژن، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌وکاته‌ی هاته‌لایان ژماره‌یه‌کی که‌م له‌ هاوه‌لانی له‌گه‌لدا بوو)

ولفسون، 1927، ص 137)، له لایه کی دیکه ش یه کیک له رۆژه لاتناسان ئاماژه بۆ ئه وه ده کات محمه د بۆ قهره بوو کردنه وهی شکسته گه وره که ی شه پری ئوحد (3/324 ز) و گێرانه وهی سه ره وریه سه ربازیه کانی رابردوو، بریاریدا هیترش بکاته سه ر بنی النضیر (بروکلمان، 1968، ص 52).

دوای ئاشکرا بوونی پیلانگیزی و ناپاکیه کانی جوله که، پیغه مبه ر (د.خ) بریاردا له شاری مه دینه ده ریان بکات، له به رانه بردا ئه وان ئاماده نه بوون له شاره که بچنه ده ره وه، هه ربۆیه له سالی (4/625 ز) هیزی ناردو له ناو قه لاکانیان گه مارۆ دران، دواتر ناچار بوون خۆیاندا به ده سته وه و شاره که یان به جیه هیتشت (الواقدي، 1989، 1/363_374؛ ئه لمه للاح، 2018، 54/2).

دواتر دیته سه ر باسی ئه وهی کاتیک فه رمانی ده رکردنیان ده رچوو له شاری مه دینه، (عبدالله کوری ابی کوری ابی سلول) ئامۆژگاریکردن له قه لاکانیان خۆیان قایم بکه ن خۆی و جوله کانی بنی قریظه ئاماده ن هاوکاریان بکه ن له رووبه روو بوونه وهی موسلمانه کان، به لام جوله کانی بنی قریظه ئاماده نه بوون یارمه تیان بدن، هه ربۆیه لیژهدا مارجلیوٹ ئه وه هه لویسته ی ئه وانی به ترس ئۆکانه ناو بردوو، ته نانته کاتیک ئه وانیش رووبه رووی هه مان چاره نوس بوونه وه له وه ده رنانیان له شاری مه دینه وای کردوو هه وسۆز نه بیته له گه لیان (Margoliouth, 1905, p:312_325).

سه به ره ت به جوله کانی بنی قریظه، ئاماژه به وه ده کات پیغه مبه ر (د.خ) زۆر بیبه زه بیانه هه لس و که وتی له گه لدا کردوون، به جوړیک روو چوو بوو له ده ست دریژی و کوشتن و رشتنی خۆینی به نا هه ق به رانه ر ئه وانه ی موسلمانه کان نه ده بوون، لیژهدا په رووشی محمه دی لیکچوو اندوو به په رووشی ئه سه که نده ری مه قدنونی و ناپلیون له داگیرکردن و خۆین رشتن (Margoliouth, 1905, p;363)، کاتیک ئاماژه به وه ده کات پیغه مبه ر (د.خ) شه ش سه د (600) پیاوو ژن و مندالی جوله که ی بنی قریظه ی له یه ک رۆژدا کوشتوو و ته وای مال و مولکه کانیشتی تالان و ویرانکرد (Margoliouth, 1905, p:367). لیژهدا ئه و ژماره یه زیده روویه کی زۆری تیدا هه یه و ئاماژه به وه ده کریت ئه وانه ی حوکی کوشتتیا ن به سه ردا سه پینرا ژماره یان چل پیاو بوو (بروانه: ابن سلام، 1989، ص 193، هامش 3/3)، بیجگه له وه ش میژوونوس و توێژه ران هه رگیز له گه ل ئه و ریژه زۆره نین و باس له کوشتنی ریژه یه کی زۆر که متر له و ژماره یه ده که ن که ناو براو ئاماژه ی بۆ کردوو، سه ره رای ئه وه ش باس له وه ده کریت ئه وانه ی بریاری کوشتتیا ن به سه ردا سه پینرا ته نیا گه وره و سه رکرده کانی بنی قریظه بوون که ژماره یان له نیوان شانزه بۆ حه قده پیاو بووه، له گه ل هه ندیک له وانه ی له پیکدادان و رووبه روو بوونه کان کوژران (بۆ زانیاری زیاتر بروانه: الواقدي، 1989، 2/498-512؛ الجمیل، 2002، ص 245_246).

به م شیوه یه دوای شکستی گه مارۆدانی مه دینه و پاشه کشه ی قوریشیه بیباوه رده کان و هاوپه یمانه کانی، ده ست به جی موسلمانه کان له سالی (5/626 ز) که وتنه خو بۆ گه مارۆدانی قه لای جوله کانی بنی قریظه و بۆ ماوه ی بیست و پینج رۆژ ئابلوقه یه کی سه ختیان خسته سه ر، له به رانه ر ئه وه دا جوله کان دوای ئه وه ی شپه رزه بوون نه یان توانی وه ک پیویست به رگری بکه ن، ناچار بوون خۆیان بدن به ده سته وه به مه رجیک وه کو هه ردوو هۆزه که ی دیکه ی جوله که مامه له یان له گه ل بکریته (الواقدي، 1989، 2/496 و مابعدھا؛ وافسنون، 1927، ص 149).

ئه وه ی لیژهدا جیگای باسه، هه ردوولا له کوژییدا له سه ر ئه وه ریکه وتن (سعد کوری معاذ) که یه کیکه له سه رکرده کانی هۆزی ئه وس و هاوپه یمانی کونی جوله که کانی بنی قریظه بوو بریار له سه ر چاره نوسیان بدات، ئه ویش بریاریدا به کوشتنی پیاوه کان و به دیل گرنتی ژن و منداله کانیان و دابه شکردنی مولک و سامانیان (ابن سلام، 1989، ص 193؛ الطبري، 1997، 2/587). ئه و بریاره ش جیگای په زامه ندی خوی گه وره و پیغه مبه ر (د.خ) بووه، له پاداشتی ئه و کارانه ی ئه نجامیاندا له په یمان شکاندن و ده ست تیکه لکردن له گه ل دوژمن، به مه ش دوا رۆژی شاری مه دینه یان خسته چاره نوسیکی نادیار له کاتی گه مارۆدان و شه ری ئه حزاب، بیگومان ئه گه ر سوۆزی خوی گه وره و خۆراگری موسلمانه کان نه بووا یه، ئه و تووشی کوستیکی گه وره و له ناوچوون ده بوون، هه ربۆیه لیژهدا ئه گه ر به جیه انینی ئیستاش لێ بروانی له و تاوانه گه وره ی ئه نجامیاندا که زیاتر خوی ده بیینه وه له ناپاکی و خیانه تی نیشتمانی و په یمان شکاندن، ئه گه ر به پپی یاسا و سزادانی ئیستای جیه انیش سه وداو مامه له گه ل ئه و رووداوه بکریته، هه رگیز مایه ی لیخۆشبوونیان بۆ نیه نه ک جاریک، به لکو چه ندين جار بریاری له سیداره دانیان بۆ ده رده چوو (خلیل، 1997، ص 287).

هەرچی په یوه سته به جوله که کانی دهره وهی مه دینه یه، ئهوا باس له رووداوی هیرشکردنه سهر قه لاکانی خه بیر⁽⁸⁾، ئهوا باس له وه دهکات ئه گهر له رابردوودا هۆکارگه لیک هه بوو بیت بۆ هیرشکردنه سهر جوله کانی مه دینه، ئهوا هیرشکردنه سهر خه بیر هیچ پاساویک هه لئاگریت، له بهرئوهی ناوچه یه کی دووره دهست بووه له مه دینه و خه لکه که هی هیچ هه له یه کیان به رانبهر به پیغه مبه ر(د.خ) و هاوه له کانی نه کردووه (Margoliouth, 1905 p:362)، دواتر هیرشکردنه سهر خه بیر به دزی و تالانی و برۆی وینا دهکات و ئاماژه به وه دهکات هیچ هۆکاریک نه بووه بۆ ئه و دهستدریژی، جگه له تالانی و دهستگه وت، بگره له وهش زیاتر له بهرئوهی دانشتوانه که ی موسلمان نه بوون (Margoliouth, 1905 p:363). له راستیدا هیرشکردنه سهر قه لای خه بیر بن پاسا و نه بووه، به لکو ئه وان به رده وام له گه ل پاشماوهی جوله که دهرکراوه کانی مه دینه بیریان له وه ده کرده وه سوپایه ک ئاماده بکن بۆ په لاماردانی مه دینه، به مه بهستی توله سندنه وهی ئه و شکستانه ی له رابردو و توشیان هاتبوو، له لایه کی دیکه ش دهست به سه رداگرتنی خه بیر هه رگیز بۆ دهستگه وت و سامان نه بووه، ئه وهش له میانه ی گیرانه وه یه کدا ئاماژه به وه دهکریت هه ندیک له عه ره به ده شته کییه کان هاتنه لای پیغه مبه ر(د.خ) بۆ به شداریکردن له غه زای خه بیره، که تیایدا به نیازی دهسکه وت و مال و سامان هاتبوون، له به رانبه ردا پیغه مبه ر(د.خ) پتی راگه یانندن ته نها ئه وانیه ویل و شه یدا ی جیهان له گه لیدا دهرده چهن، وه لی ئه وانیه ی مه به ستیان دهسکه وتی جه نکه ئه وا له گه لندا دهرناچن (الواقدي، 1989، 634/2).

بیجگه له وهش، مارجلیو ت ئاماژه به وه دهکات، له هه رشوینیک موسلماننه کان تووشی دوران و سه رشوری هاتبیت، ئهوا به هیرشکردنه سهر جوله که قه ره بوویان کردوته وه، به نمونه له گوشه نیگای ناوبرا و دوا ی ئه و سه رشورییه ی موسلماننه کان له ئاگر بهستی حودییه به سه ریان هات، پیغه مبه ر(د.خ) هه ولیدا له ریگای هیرشکردنه سهر قه لاکانی خه بیر ئه و ئابرو چوونه په رده پۆش بکات (Margoliouth, 1905, p:348_349). له راستیدا رووداوه کانی دواتر ئه وه یان سه لماندووه، که هه رگیز ریکه وتنانه ی حوده ییه شکست نه بووه بۆ موسلماننه کان، به لکو ئاسویه کی زیاتر له به رانبه ریان کردووه بۆ ئه وهی په یامی ئیسلام بگه یینه به شیک زور له هۆز و تیره و خیله کانی نیوه دورگی هه ره ب.

4.4_ ریکه وتنامه ی حودییه

پیغه مبه ر(د.خ) له سالی (627/ک6) به یاهوری نزیکه ی هه زار و چوارسه د کهس له هاوه لانی له مه دینه به ریکه وتن به ره و شاری مه ککه به مه بهستی عه مره کردن به بی شهرو رووبه رووبونه وه و له گه ل خویان حه فتا و شتریان هینابوو به مه بهستی قوربانیکردن له مزگه وتی حه رام (ابن هشام، 1955، 322/2). له به رانبه ر ئه ودها، لیته دا دهکریت له قسه کانی مارجلیو ت ئه وه بخوینریته وه که ئامانجی سه ره کی ئه و به ریکه وتنه بۆ مه ککه دهست به سه ر داگرتنی شاره که بووه، وه لی کاتیک زانی ناتوانی به خوی و هیزه که ی بچته ناو شاره که له نزیک حودییه به دوری هه شت میل له مه ککه وهستا، دوا ی ئه وهی قوره ییشیه کان هیزیان نارد بۆ رووبه رووبونه وه یان، وای نیشاندا که بۆ حه ج هاتووه و وهستا له پیشره ویکردن به ره و مه ککه، ره نکه ئه وه شیان به هوی ترسه وه بیت له چاره نووسی موسلماننه کانی شاره که یاخود وشتره که ی وهستا به فه رمانی خودا (Margoliouth, 1905, p: 345)، له وه شیاندا که وتووته هه له وه پیغه مبه ر(د.خ) بۆ عه مره کردن دهرچوو بوو نه وهک به جیگه یانندی فه ریزه ی حه ج.

دوا ی به دوا ی ئه وه هه وه له کانی پیغه مبه ر(د.خ) به و ئاراسته یه بووه، که هیچ رووداویکی نه خواز او بیته ئارا په لکیشیان بکات بۆ شه ر، ته نانته چهنه جاریک هه ندیک له سه رکرده کانی قوره ییش هه نگاوه کانیان به و ئاراسته یه بوو بۆ ئه وهی موسلماننه کان په لکیشی شه ر بکن، به لام دوا جار دانوستان له نیوان هه ردوولا هاته ئاراو نیردراو له نیوانیاندا بیرو را کانیان ئالوگور کردووه، به لام قوره ییشیه کان سوربوون له سه ر ئه وهی ریگا نادهن بینه ناو شاری مه ککه (بۆ پتر زانیاری له به ره ی پیشهاته کانی ئه و رووداوانه بروانه: الواقدي، 1989، 602/2_610).

دهرئه نجام هه ردوولا ریکه وتن له سه ر ئه وهی شه ر بۆ ماوه ی ده سال له نیوان هه ردوولا بووه ستیت، هه روه تر هه رکه سیک به بی پرسی خاوه نه که ی هه لیت و بچته لای محمه د ده بیت بیگه رینیته وه به قوریش، وه لی هه رکه سیک له لای محمه د رابکات، ئه وا قوریش نایدا ته وه به محمه د، سه ره رای ئه وهش ئاگر بهستی سه رتاسه ری راده گه ییریت و

نابیت هیچ لایه‌کیان له ژیر پوره‌وه ده‌سست دريژی و ناپاکی نه‌نجام بدات، هر کهس و لایه‌نیک ده‌یویت هاوپه‌یمانیه‌تی له‌گه‌ل محهمه‌د ببه‌سستیت نازاده، له به‌رانبه‌ردا هر کهس و لایه‌نیک ده‌یویت هاوپه‌یمانیه‌تی له‌گه‌ل قوریش ببه‌سستیت نازاده، بیجگه له‌وه‌ش محهمه‌د و هاوه‌له‌کانی نه‌وسال ده‌گه‌ریته‌وه‌و نارونه ناو مه‌ککه، سالی داهاتوو دینه‌وه و ده‌رونه ناو شاری مه‌ککه به بی چک بۆ ماوه‌ی سی رۆژ (بروانه: ابن هشام، 1955، 322/2 و ما بعدها؛ نه‌لمه‌للاح، 2018، 75/2).

هرچه‌نده ناوه‌رۆکی ریکه‌وتنامه‌که به‌شی هرزه‌زوری له به‌رزه‌وه‌ندی موسلمانانه‌کان بوو، به‌لام مارچلیوت به‌سه‌رشوری بۆ موسلمانانه‌کانی هه‌ژمار ده‌کات و باس له‌وه ده‌کات ناچاربوون ملکه‌چی نه‌و سه‌رشوریه‌ بن، له هه‌مان کاتدا هه‌ندیک له موسلمانانه‌کان نه‌و ریکه‌وتنامه‌ییان به‌مایه‌ی سه‌رشوری ده‌زانی، له‌وانه‌ عمری کوری خه‌تاب به‌ ئاشکرا نیگه‌رانی خویان ده‌ربری، له هه‌مان کاتدا نه‌و ئاگره‌سته به‌ شکست لیک ده‌داته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ردوام هاوسۆز بووه له‌گه‌ل جوله‌که‌کان جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه له هه‌رشوینیک پیغه‌مبه‌ر(د.خ) سه‌رکه‌وتوو نه‌بیت به‌ هیرشکردنه سه‌ر جوله‌که‌ قه‌ره‌بووی کردووته‌وه، له‌م نیوه‌نده‌شدا ئاماژه به‌وه ده‌کات، دوا‌ی ده‌ربینی ناره‌زایی و نیگه‌رانیه‌کان، چاک هاوه‌له‌کانی خوی دهناسی، هه‌ربۆیه هیرشی بۆ سه‌ر قه‌لای خه‌بهری وه‌ک مزگینی پی دان، بۆ نه‌وه‌ی هر له ژیر کۆنترۆلی خۆیدا بمینن(Margoliouth, 1905, p: 348_349).

هه‌رچی په‌یوه‌سته به‌ ناوه‌رۆکی ریکه‌وتنه‌که، نه‌وا به‌ سه‌رکه‌وتنی قوریشی زانیوو، به‌تایبه‌تی هه‌ندیک له‌و ریکه‌رانه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) گرتیه‌به‌ر نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیاره به‌وه‌ی هر که‌سیک له‌ شاری مه‌ککه به‌ بی ئیزنی گه‌وره‌که‌ی رابکات بۆلای محهمه‌د ده‌بیت بیگه‌رینیته‌وه بۆ شاری مه‌ککه، لیره‌دا جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه زۆر به‌چاکی ده‌ستی به‌ ریکه‌وتنامه‌که گرت و به‌نده‌کانی جینه‌جی کرد(Margoliouth, 1905, p: 348).

له‌ راستیدا رۆدواوه‌کان و پیشه‌هاته‌کانی دواتر نه‌وه‌ی سه‌لماند نه‌و ریکه‌وتنامه‌یه‌یه‌کیکه له‌ سه‌رکه‌وتنه هه‌ره گه‌وره‌کانی موسلمانانه‌کان، هه‌ربۆیه میژوونوسان په‌سن و ستایشی زۆری نه‌و سه‌ره‌وتنه‌ی موسلمانانان کردوووه ئاماژه به‌وه ده‌کن هیچ سه‌رکه‌وتن و فه‌تح کردنیک له‌ ئیسلامدا هینده‌ی ریکه‌وتنامه‌ی حودییه‌ مه‌زن و گرنه‌ نه‌بووه(الواقدي، 1989، 602/2؛ الشامي، 1993، 63/5)، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش خوی گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆزدا نه‌و ریکه‌وتنامه‌یه به‌ سه‌رگه‌وتنیکي گه‌وره بۆ موسلمانانه‌کان هه‌ژمار ده‌کات هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: [إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا] (سورة الفتح، الاية/48).

5.4_ ناردنی نامه و په‌یام بۆ سه‌رکرده‌و پادشاو ئیمپراتوره‌کان

له‌ دوا‌ی ریکه‌وتنامه‌ی حودییه‌ که‌شیکي له‌بار ره‌خسا بۆ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) و هاوه‌لانی بۆ ناردنی نامه‌و په‌یام بۆ خه‌له عه‌ره‌به‌کان و ده‌سه‌لاتدارو فه‌رمانه‌ه‌وای ولاته دراوسیکانی ده‌وروبه‌ر، که‌تاییدا بانگی کردووون بۆ موسلمان بوون(الطبري، 1997، 644/2_645؛ ابو الفداء الايوبي، دت، 141/1)، وه‌ک به‌جیگه‌یانندی نه‌و په‌یامی که له‌ لایه‌ن خوی گه‌وره وه پی سپێردراوه بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی ئیسلام، به‌و پییبه‌ی په‌یامی ئیسلام گشتگیره بۆ هه‌موو جیهان و تاییه‌تمه‌ند نیه به‌ پیکه‌اته و میله‌تیکي دیاریکراو، به‌لکو بۆ ته‌واوی مرۆقاییه‌تیه به‌ گشتی هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: [وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ] (سورة سبأ، الاية/28).

له به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا مارچلیوت تیروانینی تاییه‌ت به‌ خوی هه‌یه و نه‌و نامه‌و په‌یام و بانگه‌پیشته‌نامه‌ بۆ فه‌رمانه‌ه‌وای بالاده‌سته‌کان وه‌ک ده‌سته‌سه‌رداگرتنی جیهان نازنده‌ ده‌کات(Margoliouth, 1905, 364). له راستیدا نازانیت له‌چگۆشه نیگایه‌که‌و گه‌یشته نه‌و رایه‌ی ئامانجی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) له‌و نامه‌و په‌یامانه‌ داگیرکردنی جیهان بووه، بیئاگا له‌وه‌ی پایامیکي ناوچه‌گه‌رای نه‌بووه، به‌لکو په‌یامیکي سه‌رتاسه‌رییه بۆ ته‌واوی مرۆقاییه‌تی به‌بی جیاوازی.

هه‌رچی په‌یوه‌سته به‌ ناوه‌رۆکی نامه‌کانیش، نه‌وا له‌باره‌ی نه‌و نامه‌یه‌ی بۆ (مقوقس) فه‌رمانه‌ه‌وای مصر نێردراوه، هیچ وه‌ته‌و قسه‌یه‌کی نیه‌و ته‌نها وه‌ریگه‌یروته سه‌ر زمانی ئینگلیزی(Margoliouth, 1905,p: 365)، وه‌لی له‌باره‌ی نه‌و په‌یام و بانگه‌پیشته‌نامه‌ی بۆ (هرقل) ئیمپراتوری رۆمه‌کانی ناردوووه، نه‌وا جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه (هرقل) زۆر به‌ریزه‌وه

هه‌لس و كهوتی له‌گه‌ل نامو نیردراوه‌كه كردوو، ته‌نانه‌ت زور خو‌شحال بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) كوشتاری له‌جوله‌كه‌كان كردوو (Margoliouth, 1905, p: 365). لیره‌دا هاوسوژی خو‌ی بۆ‌جوله‌كه‌نه‌شاردوو‌ته‌وه و ده‌یه‌و‌یت ئه‌وه‌ بخاته‌وو، بۆ‌یه‌ خو‌شحال‌بووه به‌نامو په‌یامه‌ی، له‌به‌رئه‌وه‌ی كوشتن و برینی له‌جوله‌كه‌كان كردوو. هه‌ر له‌وه‌ سه‌روه‌به‌نده‌دا پیغه‌مبه‌ر(د.خ) په‌یامی ناردوو بۆ‌گه‌وره‌ی فارس (په‌رویز كوری هه‌رمز)، له‌به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌دا پاشا به‌شیه‌یه‌کی نه‌رینی بی‌ریزی به‌نامه‌كه‌كه‌ کردو ئه‌وه‌ی به‌ شه‌رمه‌زاری بۆ‌خو‌ی لیک‌دا‌یه‌وه‌ كه‌ كه‌سیکی ئاسایی وه‌ك(محمد) له‌ ناوه‌رۆکی نامه‌كه‌وه‌ ناوی به‌ پیش ناوی ئه‌و خستوو، دواتر کاتیک ئه‌و هه‌واله‌ گه‌یشته‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) داوای له‌ خودای گه‌وره‌ کرد ده‌سه‌لات و ده‌رباری نغرو بکات و له‌ناوی ببات، داوی ماوه‌یه‌کی که‌م له‌م رووداوه‌ خوای گه‌وره‌ وته‌ی پیغه‌مبه‌ری هینایه‌دی و په‌رویز به‌ ده‌ستی شیره‌وی کوری کوژرا (ابو الفداء الايوبي، د.ت، 141/1)، به‌لام ئه‌وه‌ی لیره‌دا جیگای تیرامانه‌ مارجلیو‌ت نکولی له‌ ناخافتنی سه‌رچاوه‌کان ده‌کات به‌وه‌ی که‌ داوی بی‌ریزیکردن به‌ نامو په‌یامه‌که‌ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) نیگاو پیشینی مردنی پاشای فارسی کردی، به‌لکو جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر(د.خ) توریکی سیخوری کاراو چالاکي هه‌بووه، له‌وه‌ ریگه‌یه‌وه‌ گوئیستی هه‌والی مردنی پاشا بووه (Margoliouth, 1905, p:368).

6.4_ ژن و ژنخو‌زیه‌کانی پیغه‌مبه‌ر(د.خ)

یه‌کیکه‌ له‌و‌ باب‌ه‌ته‌ پر ره‌واج و بریقه‌داره‌کان وه‌ك ئه‌وه‌ی هه‌نگوینیان له‌ نیو داردا دۆزیته‌وه‌ له‌ گو‌شه‌نیگای رۆژه‌لاتناسان زۆرتین قسه‌ و باسیان له‌باره‌وه‌ كردوو، له‌م نیوه‌نده‌دا چه‌ندین تۆمه‌تی ناره‌وا و قسه‌ی نه‌شیاو و نابهجینیان ده‌ره‌ق به‌ كه‌سیته‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) هه‌لبه‌ستوو به‌وه‌ی، که‌ به‌رده‌وام به‌ داوی حه‌ز و هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانی كه‌وتوو و لاواز بووه به‌رانبه‌ر به‌ ئافه‌رت، لیره‌دا به‌لگه‌شیان بۆ‌ئوه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ به‌وه‌ی له‌ ماوه‌ی ژیانیدا هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل رێژه‌یه‌کی زور له‌ ژناندا كردوو، ته‌نانه‌ت یه‌کیکه‌ له‌ رۆژه‌لاتناسان جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌، که‌ جگه‌ له‌ هاوسه‌ره‌ شه‌رعییه‌کانی په‌یوه‌ندی ناشه‌ری و سوژداری هه‌بووه‌ له‌گه‌ل چه‌ندان ئافه‌رتی دیکه‌(وات، د.ت، ص 434)، هه‌ر به‌وه‌نده‌ش نه‌ه‌ستاو به‌لکو چاوی بریوه‌ته‌ هاوژینی پیاوی دیکه‌ش، بۆ‌ئوه‌ مه‌به‌سته‌ش ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کریت له‌ سالی (4/626ز) سه‌ردانی مالی زید کوری حاریته‌ی کرد، وه‌لی له‌وه‌ کاته‌دا زید له‌ مال نه‌بوو، له‌ هه‌مان کاته‌دا زینی کچی جحشی خیزانی به‌ رووت و قووتی و بی‌پۆشاک بینی و له‌وه‌ کاته‌دا خولیا و ئاره‌زووی بۆ‌چوو و خو‌شه‌ویستی له‌لا‌گه‌لاله‌ بوو(لوبون، 2012، ص 116، هیکل، 1977، ص 326 و مابعدها)، له‌ راستیدا ئه‌و قسانه‌ هه‌یج بنه‌مایه‌کی راستی تیدا نییه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ هه‌یج کامیک له‌ سه‌رچاوه‌ می‌ژووییه‌کانیش باسی لی نه‌کراوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی (زینب کچی جحش)، کچی مامی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) بووه و ئاگادار و شاره‌زایی ته‌واوی ژیان بووه پیش ئه‌وه‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل زید بکات، هه‌ر بۆ‌یه‌ لیره‌دا ئه‌گه‌ر هه‌رچه‌ش نه‌ویست و ئاره‌زوویه‌کی هه‌بوویه‌، ئه‌وا پیش ئه‌وه‌ی بیدات به‌ زه‌ید، خو‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌لدا ده‌کرد(بروانه‌: الذه‌بی، 1985، 2/ 211 و مابعدها). لیره‌دا بۆ‌هه‌موو ئه‌و تۆمه‌تانه‌ش پشتیان به‌ فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) به‌ستوو، کاتیک گو‌تویه‌تی له‌ دونیادا سی شت لای من خو‌شه‌ویست کراوه‌ ئه‌وانیش بریتین: له‌ ژن و بۆن و به‌رامی خو‌ش له‌گه‌ل نوێژ، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رمویت: ((إنما حُبب إلي من دنياكم النساء والطيب وجعلت قرّة عيني في الصلاة)) (النسائي، 2001، 149/8، رقم الحديث/8836: البيهقي، 2003، 124/7، رقم الحديث/13454).

له‌م چوارچێوه‌شدا مارجلیو‌ت له‌سه‌ر هه‌مان رێچکه‌ی ئه‌وان رۆیشتوو و بۆ پاساو هینانه‌وه‌ بۆ قسه‌کانیشی سه‌ره‌تا له‌وه‌ ده‌ست پینه‌کات ئه‌گه‌ر حه‌ز و هه‌وه‌س و ئاره‌زووی سیکسی بکریته‌ ده‌ به‌ش، ئه‌وا خودا نۆ‌به‌شی داوه‌ به‌ عه‌ره‌ب، له‌ به‌رانبه‌ردا ته‌نها یه‌ك به‌شی داوه‌ به‌ ته‌واوی مرۆڤایه‌تی (Margoliouth, 1905, p:66).

بیجگه‌ له‌وه‌ش، کاتیک باس له‌ باب‌ه‌تی فره‌ژنی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ده‌کات، به‌ گشتی بۆ‌سی ئامانج و به‌رژه‌وه‌ندی سه‌ره‌کی ده‌گه‌رینیته‌وه‌ ئه‌وانیش بریتین له‌ هاو‌په‌یمانی سیاسی، پته‌وکردنی په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، له‌گه‌ل ئاره‌زووی بیسنور بۆ نانه‌وه‌ی وه‌چه‌ و مندال (Margoliouth, 1905, p:176-177).

له‌ لایه‌کی دیکه‌ش، کاتیک دیته‌ سه‌ر باسی هاوسه‌رگیری یه‌که‌می له‌گه‌ل (خه‌دبجی کچی خویلد) ئه‌وا جه‌خت له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌، پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ته‌مه‌نی بیست و پینج سال بوو، له‌ به‌رانبه‌ردا خه‌دیجه‌ چل سال بوو، وه‌لی ئامانجی سه‌ره‌کی

لهو هاوژینییه ته نیا بهرزه وهندی ئابوری بووه و چاوی بریوه ته سهروهت و سامانی ئه و ئافره ته بیوه ژنه، له بهرئه وهی ئافره تیکی خانه دان و زهنگین و دوله مند بووه (Margoliouth, 1905, p: 66_67؛ Margoliouth, 1911, p: 45).

بۆ وهلامدانه وهی ئه و تۆمه ته ده کریت باس له وه بکریت پیغه مبه ر(د.خ) خۆی ده ست پیئسخه ر نه بووه بۆ ئه و هاوسه رگرییه تا به دواى ئامانجه کانی بکه ویت، به لکو (خه دیجه) خۆی داواى هاوسه رگریی لى کردووه، ئه وهش دوا به دواى ئه وهی پیغه مبه ر(د.خ) کارى بازرگانی بۆ ئه نجام داوه و بۆی به دیار که وتوووه که که سیکی گونجاوه بۆ هاوسه رگریی، به تابه تیش دواى ئه وهی (میسره) ی خزمه تکاری(خه دیجه) باسی ره وشت و هه لس و که وتی پیغه مبه ر(د.خ) بۆ کردووه له دواى گه رانه وه یان له کاروانه بازرگانیه که ی شامدا، (خه دیجه) ناردی به دواى پیغه مبه ر(د.خ) پیی گوت: (ئهی کوری مامه، من خواستم ئه وه یه هاوسه رگریه له گه ل بکه م، چونکه تو له منه وه نزیکیت و خاوه ن ریزو شکۆمه ندی و پیگه و متمانهی له ناو خه لکدا، ههروه ها خاوه ن ره وشتی جوان و راستگۆیت)) (ابن اسحاق، 2004، 139/2؛ ئه لمه لاح، 2018، 108/1).

له لایه کی دیکه ش، مارجلیوئ ئاماژه به وه ده کات دواى ئه وهی بۆ خه لک روونبه وه خالی لاوازی پیغه مبه ر(د.خ) ئافره ته، ئه و له ته وای هۆز و تیره کانی نیوه دورگه ی عه ره ب ژنیان پیئشکه ش کردووه، ته نانه ت له شاری مه دینه هه ر ئافره تیک بیوه ژن بووايه نزیکه کانی به شویمان نه ده دا، تاوه کو پرسیا ری پیغه مبه ریان نه کردایه ئاخۆ ده یخوازیت یاخود نا) (Margoliouth, 1905, p:351).

هاوکات له باره ی هاوسه رگریی له گه ل (ماریه القبطیه)، ئه و ئه و هاوژینییه ی لیکچواندوو به و ئافره ته ی که له دواى شه ری ته روا ده به دیاری درا به ئه فسانه ی پاله وان (ئه خیل)، ته نانه ت به ته نزوه ئاماژه به وه ده کات چۆن ئیمپراتوری ئه سکه نده ریه ی میسری زانی ئه و ژنه گونجاوه بۆ خاوه ن ئایینی نوی (Margoliouth, 1905, p:396).

دواى وردبوونه وه و تیرامان له بۆچوونه کانی مارجلیوئ له هه مبه ر فره ژنی پیغه مبه ر(د.خ) ده کریت چه ند خالی ک بخریته روو:

1_ دیارده ی فره ژنی پیغه مبه ران بابه تیکی نامۆ و له که دار نه بووه، به لکو په یامهینه رانی پیئشووتریش زیاتر له ژنیکیان هه بووه له وانه ئیبراهیم، یعقوب، داود، ته نانه ت سلیمان نۆهت و نۆ ژن یاخود باس له هه زار ژن ده کریت، سه رای ئه وهش ئه و دیارده ی فره ژنی له پیئش هاتنی ئیسلامیش بوونی هه بووه (بروانه: إمام مسلم، د.ت، 3/ 1276، رقم الحديث/ 1654؛ علي، 2001، 220/1).

2_ روون و حاشا هه لئه گره، پیغه مبه ر(د.خ) به ر له وهی بیئته په یامه ریش دوور بووه له مه سه له ی هه و و هه وه سبازی، هه رچه نده له و سه رده مه دا کۆمه لگای نه فامی ته نرا بوو به و جوړه دیاردا نه، ته نانه ت له وکاته ی له هه ره تی لاویه تیدا بووه نه چوووه به دواى ئافره تیکی گه نج بگه ریت، به لکو هاوسه رگریی له گه ل ژنیک ئه نجامدا نزیکه ی پانزه سال له خۆی گه وره تر بووه، ئه وهش ده رخه ری ئه و راستیه یه که هه رگیز به دواى چه زو ویست و ئاره زوووه کانی نه که وتوووه.

3_ هه ندیک له و هاوسه رگرییانه به مه به سستی رایکردنی کاروباری ناوما ل و به خیتوکردنی مندا ل بووه، له م نیوه نده شدا پیغه مبه ر(د.خ) دواى مردنی(خه دیجه ی) خیزانی هه لسا به خواستنی(سوده ی کچی زمعه) (ابن سید الناس، 1993، 367/2).

4_ به شیک له هاوسه رگرییه کانی پیغه مبه ر(د.خ) به مه به سستی پته وکردنی په یوه ندی و هاوپه یمانیه تی بووه، ههروه ک خواستی (عائیشه ی کچی ئه بوبکر) و (حفصه ی کچی عمر)، جگه له وهش بۆ پته وکردنی په یوه ندی و هاوپه یمانیه تی له گه ل بنی النظیر، هه لسا به خواستنی (صفیه ی کچی حی) دواى ئه وهی به به ندی که وته ده سستی موسلمانه کان ئازادیکردو هاوسه رگریی له گه لدا کرد(ابن سعد، 1990، 82/2).

5_ سوۆز به زه بی و میهره بانی به رانه ر به ژنان، له م نیوه نده شدا هه لسا وه به هاوسه رگریی له گه ل به شیک له و ئافره تانه ی بیوه ژن بوون یاخود نه دار و له بارودۆخیکی ناهه موار بوون یاخود ئه وانه ی له به ندی رزگاریکردوون بوونه ته موسلمان، بۆ ئه وهی له ژیر سایه و سیبه ری ئه ودا بژین، له وانه (ام سلمه) ئافره تیکی به ته مه ن بوو، (رمله ی کچی

ئەبو سفیان) ناسراو بە (أم حبیبه) میزدهکەى کۆچى کردبوو بە حەبەشەو ھەلگەرایەو ھە ئىسلام بوو بە مەسیحى، (جویریەى کچی حارث) لە بەندیەتى ئازادبیکرد (ابن حجر العسقلانی، 1994، 24/5، 141-140/8، 72/8-73).

6_ لەبارەى ھاوسەرگیری لەگەڵ (زینب کچی جحش) ئەوا ناسراو بوو ھە لەلایەن پینغەمبەر(د.خ) لە بەرئەو ھى کچی مامى بوو، ھەربۆیە ئەو تۆمەتانەى پوژھەلاتناسان ھىچ بەنەمایەکی نییە، بەلکو ئەو ھاوسەرگیری بەجیگەیاندى فەرمایشتى خۆى گەرە بوو بۆ پەتکردنەو ھى گرتنە خۆى (تبنى) زیدی کورى حارثە لەلایەن پینغەمبەر(د.خ)، ھەرۆک خۆى گەرە دەفەرموویت: [وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ لِيْكَ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا] (سورة الاحزاب، الاية/37).

7.4_ ھۆکارى نەخۆشکەوتن و وفاتى پینغەمبەر(د.خ)

یەکیکی دیکە ھە لەو بابەتانەى پوژھەلاتناسان قسەوباسیان لەبارەو ھە کردوو، لەم چوارچێوەیەشدا مارجیلیوت ئاماژە بە ھۆکارى ديارىکراو ناکات لە ھەمبەر مردنى، بەلکو لە ئەنجامى گەپانەو ھى بۆ نيو پەراوى سەرچاوەکان کۆمەلیک ئەگەر دەخاتەپوو، ئەو ھەتا یەکیک لەوانە پەيوەستە بە رێژەى ئەو ھەشە تايەى کە لە کاتى نەخۆشکەوتنى و دوا ساتەکانى ژيانى تووشى ھات، یاخود جەخت لەو دەکاتەو ھە زۆرینەى بۆچوون و گىرانەو ھەکانى سەرچاوەکان پىيان وایە، کە بە ھۆى پىدانى ژەر بوو ھە لەلایەن ئافرەتیکى جۆلەکەى قەلاى خەببەر، یاخود لە ئەنجامى خواردنەو ھى رێژەىکى زۆر لەو ئاوانەى کە بە بى دوو دلى ھەستى دەکرد پىس نىن ئەوانەى دەردەچوو لە قولابى بىرەکان (Margoliouth, see: 1905, p:471).

بە گەپانەو ھە بۆ ئاخفتنى میژوونوسە ھاوچەرخەکان ھەمان زانیارى بەرچاوەکەوتى بەو ھى کە پینغەمبەر (د.خ) لە دوا ساتەکانى ژيانى تووشى تايەکى قورس ھات و بارودۆخى خراپ کردو ئۆقرەى لى برى تا گەیشتە رادەى لە ھۆشخۆچوون، ئیتر لەو کاتەدا لە لایەن خیزانەکانى و (عەبباسى) مامى چەند داو دەرمانىکیان پىدا بە بى رەزامەندى خۆى، بەلام ھىچ سوودىکى پى نەگەیان، دواچار لە سالى (11ک/632ز) وفاتى کرد (ابن اسحاق، 2004، 607/2 و مابعدھا؛ ابن سعد، 1990، 159/2 وما بعدها).

جیگای ئاماژە پىدانە، ھۆکارى سەرەکى ئەو نەخۆشکەوتنە قورسەش دەگەریتەو ھە بۆ دواى فەتکردنى قەلاى خەببەر لە سالى (7ک/628ز)، کاتیک ئافرەتیکى جۆلەکەى قەلاکە بە ناوى (زینب کچی حارث) کە خیزانى (سلام کورى مشکم⁽⁹⁾) بوو ھەلسا بە ئامادەکردنى مەرىکى برژا بۆ پینغەمبەر(د.خ)، لە ھەمان کاتدا پرسىارى لە ھاوھەلان کرد ئارەزووى لە کامە بەشە، ئەوانیش پىيان راگەیان دەستەکانى، ھەربۆیە زۆرترین ژەھرى خستە نيو گۆشتى دەستەکانى، کاتیک پینغەمبەر(د.خ) پارچەیک لە گۆشتەکەى خستە دەمى و تەنھا جووى و قووتى نەداو دەستبەجى خستى سەر زەوى دواى ئەو ھى زانى ژەرراوی، لە بەرانبەردا ئافرەتەکە دانى بەو ھەنا کە گۆشتەکەى ژەرراوى کردوو، لە ھەمان کاتدا یەکیک لە ھاوھەلان بە ناوى (بشر کورى البراء) یاو ھى پینغەمبەر(د.خ) بوو گىانى سپارد لە ئەنجامى خواردنى گۆشتە ژەرراویەکە (ابن ھشام، 1955، 227/2_337؛ ابن الاثير، 1997، 100/2).

ھەلبەتە ئەو راستىبەش خۆدى پینغەمبەر(د.خ) خۆى لە لای عانىشەى درکاندویەتى لە کاتى نەخۆشکەوتنى، بە شىوہیک لە گىرانەو ھى کەدا عانىشە ئاماژە بەو دەکات، کە پینغەمبەر(د.خ) پىی راگەیاندوو: ((ھەتاو ھەکو ئىستا ئىش و ئازار دەچىژم بەھوى ئەو خواردنەى کە لە قەلاى خەببەر خواردم)) (البخارى، 2001، 9/6، رقم الحديث/4428؛ البیهقى، 2003، 19/10، رقم الحديث /19716).

بىجگە لەو ھەش، ئاماژەى دیکە ھەن گەواھى ئەو دەدەن، کە پینغەمبەر(د.خ) لە سەر زارى خۆى ھۆکارى نەخۆشکەوتنى گىراوەتەو ھە بۆ خواردنە ژەرراویەکەى قەلاى خەببەر، ئەو ھەش لە میانەى گىرانەو ھى کەدا خوشکى (بشر کورى البراء بن معرور) لە کاتى نەخۆشکەوتنى پینغەمبەر(د.خ) سەردانى کردوو، ئەویش لە بەرانبەردا پىی راگەیاندوو، کە ئەو

خواردنەى له گهڵ براكهت خواردمان له قهلاى خهيبهر دهمارهكانى مى برىم و شهكهتى كردم، ههر بۆيه هاوهلان پيغه مبه (د.خ) به شههيد ههژمار دهكهن له گهڵ ئهوهى نيز دراوى خودا بووه (ابن اسحاق، 2004، 2/ 479).

بهوردبوونهوه و تيرامان له بۆچوونهكانى مارجليوٿ دهگهينه ئه و راستييهى كه دهيهويت بابتهى ژهر خوارى كردنى پيغه مبه (د.خ) له لايهن جولهكان به لاريدا ببات واى نيشان ديدات، كه زۆرىك له سه رچاوهكان پينيان وايه به هوى خواردى ژهرهراوى بووه به دهستى ئافرهتتىكى جولهكه له قهلاى خهيبهر، نهوهك ئهوه هۆكارى راسته قينهى وهفاتى بيت، كه چى زۆربهى گيرانه وهى سه رچاوه په سه نهكانى موسلمانان و تهنانهت خودى وته و فه رمائشه ته كانى خودى پيغه مبه (د.خ) گهواهى ئهوه ددهن، كه بابته كارى گهري زۆرى كردووه ته سه ر تهنروسى پيغه مبه (د.خ) و له دوا ساته كانى ژيانيدا به پرونى رهنكدانه وهى پييه وه ديار بووه.

5. دهرئه نجام

دواى ته واو كردنى ئه و توپۆينه وهيه، توپۆهر گه يشت به و دهرئه نجامانهى خواره وه:

يه كه م/ ديفيد سموئيل مرجليوٿ وهكو پۆژهه لاتناسيكي شاره زاو زمانزان و هوشيار و به ئاگا، ناوبانگيكي زۆرى هه بووه له جيهانى پۆژئاواو پۆژهه لات، دهر كه وتن و ناوداريه كهى وابه ستهيه به چالاكى و كتيب و به ره هم و نووسينه كانى له بارهى ميژوو و كولتورى ئيسلامى.

دووهم/ له زۆربهى نووسين و به ره مه كانى دادگه ر و راستگو نه بووه به رانبه ر به پيغه مبه (د.خ) و په سه نايه تى ئيسلام، به لكو له نووسينه كانيدا په پره وى ميتودى زانستى ماددى و عيلمانى پۆژئاواى كردووه و زياتر دهمارگيرى پيوه دياره و به ئاشكرا رق و كينهى خۆى نه شار دووه ته وه، ئه وهش واى كردووه دادپه روه رى له ده ست بدات و به ئاشكرا لايه نگيرى پيوه ديار بيت.

سيه م/ هه موو ه و پيناو يكي گرتو ته به ر بۆ ليدان و تانه دان و به لاريدا بردن و تومه ت دروست كردن بۆ كه سيتهى پيغه مبه (د.خ)، ئه وهش بۆ رازي كردن و نيشاندانى به تاكى پۆژئاواى به وهى كه قورئان و ئايينه كهى له دا هيتانى پيغه مبه ره و له ئايينانى پيشته ر وه رگيراره و هيج بنه مايه كى دروستى نيه.

چوارم/ له گه ل ئه وهى خۆى وا نيشاندا وه وهكو كه سايه تيه كى ئه كاديمى زياتر بابه تيبانه له سه رده مى پيغه مبه (د.خ) ده روانيت، وه لى له گه ل ئه وه شدا نه يتوانيو وه خۆى رزگار بكات له و هزره چه واشه كارييهى، كه له نيو پۆژهه لاتناسانى پيش خۆى هه بووه، به لكو له وان زياتر وهكو پۆژهه لاتناسيكي جوله كهى دهمارگير هاتو ته مه يدانه كه وه ره فتارى كردووه.

پنجه م/ له زۆربهى گوپانكارى و پيشهاته كانى ئه و سه رده مه هاوسۆز بووه له گه ل جوله كه كان، ئه وهش زياتر له پاشخانى ريشه و په چه لهى خۆى وهك جوله كه يهك سه رچاوهى گرتو وه به وهى كه به رده وام ئه وانى وهك سه ته مليكرا و نيشاندا وه وا وينا ي كردو وه كه كومه لكوژى و راگواستن و وه دهر نانيان به رانبه ر كرا وه له ژير سايهى فه رمانه روايه تى پيغه مبه (د.خ) له شارى مه دينه.

شه شه م/ شه رو غه زه وا ته كانى سه رده مى پيغه مبه (د.خ) شروقه و ليكدانه وهى ماددى بۆ كردو وه به وهى، كه هيج ئامانجى كى له پشته وه نه بووه، بيجه كه له تالانى و بروى و كو كردنه وهى ده سكه وت و سامان.

حه وته م/ واى نيشاندا وه كه پيغه مبه (د.خ) كه سيكى هه وس بازو لاوازه بووه به رانبه ر به ژنان، ئه وهش واى كردو وه ريزه يه كى زۆر له ئافره تان بخوازى بۆ ئه وهى ره وايه تى بدات به فره ژنى.

هه شته م/ بن بايه خكردن و به كه م سه ير كردنى هه نديك له هه نگا و كرداره كانى پيغه مبه (د.خ) له ديار ترينيان ده ستورى مه دينه، ريكه وتنامهى حوده ييبه، ناردى نامه بۆ پادشا و مه ليك و ئيمپراتوره كان.

6. په راویزه کان

(1) له زمانې عیبری و نارامی پیتی (ج/ا) بوونی نیه، ههروهکو چوون له لای عهره ب و زمانه سامیه غیره عهره بیه کان له پیتی سیته می نه بجه دی بوونی نیه، به لکو (ج/غ) یه، نه گهر به قهله وی بگوتریت ههروهک له زمانه عیبری هه که دا، به لام نه گهر به نهرمی بگوتریت ده بیته (غ/gh)، به مهش ناوه که له زمانې عیبری ته وراتی ده بیته (مرغولیوټ)، (بو زانیاری زیاتر بروانه: داود، 1985، ص 66_67).

(2) کلیسای نهنگلیکانی: ریپازو دامه زراوه یه کی نه ته وهی سهر به خویوه و پهیره و فه رمانی له سه روکی کلیسای کانتریبری له ټینگلته را ودرده گرت و له سه رده می هنری هه شته م بوو به ریپاز و مه زه بی فه رمی ده ولت به مهش ته واو جیا به وه له کلیسای روما (شلی، د.ت، ص 218 و مابعدها).

(3) جهنگی الفجار: به کیکه له و جهنگانه ی پیش هاتنی ټایینی پیروزی ئیسلام روویداو له نیوان قوریشیه کان که هاوپه یمانی هوژی کنانه بوون له گهل هوژی قیس عیلان، له سه ره تادا هوژی (قیس عیلان) زالبوون، به لام له قوناعه کانی دواتر هوژی (کنانه) سه رکه وت، ناوه ټینانیسی به جهنگی الفجار بو ټوه ده گهریته وه که له مانگه حه رانه کانا هه لگیرسا، کاتیک جهنگ تیایاندا قه ده غه و حه رام کرابوو (بروانه: ابن هشام، 1955، 184/1_185).

(4) بصری: شاریکی کون و به ناوبانگه ده که ویته ده وره به ری دیمشوق له ولاتی شام (یا قوت الحموی، 1995، 441/1).

(5) قدیس پولس: شاول کوری بینجامین، له بنه ماله یه کی یه هودی له شاری ته رتوس هاتوتو دونیا وه، دواتر بو خویندنی ټایینی چوته ئورشلیم، پاشان بوو ته مه سیحی وه کو یه کیک له شوین که وتوانی عیسی مه سیح و رولی زوری هه بووه له بلاو کرده وهی ټایینی مه سیحی له ئاسیا و نه وروپا، له سالی (67 یا خود 68 ز) له سه رده می ئیمپراتور نیرون له سیداره درا (Farrar, 1880, p: 13 -70).

(6) جوزیف سمیث: له سالی (1805) له هه ریمی فیرمونت له دایک و باوکیکی سه رقال به کاری کشتوکالی له زهویه به کریگراوه کانی هه ریمه کانی فیرمونت، نیوهامشایر، نیویورک، له سالی (1827) واینیشاندا که وهی بو هاتووه و پی ټاگه یزراوه پیغه مبه ری کیشوهری نه امریکاییه، دواتر هه لسا به وهرگیزانی شاکاره کانی کتیبی نهینی پیروز بو زمانې ټینگلیزی ناوینا کتیبی پیروزی مؤرمونی، له سالی (1830) کلیسه ی یسوعی پیروزی دامه زران و ریگایدا به فره ژنی پیچه وانه ی مه زه به کانی دیکه، له سالی (1844) هیرشی کرایه سه ری و دوی ده ست به سه رکردنی له گهل براکه ی له زینداندا کوژران به بی بریاری دادگا (see: Cannon, 1907, p: 31 and beyond).

(7) گه شکه یا خود په رکه م: ټوه نه خوشیه گوزارشته له چه ند فشارو په ستانکی دوباره بووه وه له نه جامی ټیکچوون و شتیوانی هه ندیک له چالاکی کاره بابی میتشک و هه سه ته وهره کان کتوپر روویدات و تووشبووه که چه ند نیشانه یه کی تیدا به رجه سه ته ده بیته وهک هات و هاوار، له هوشخوچوون، زمان گه ستن، دهرچوونی که ف له دهم (بروانه: والکر و شورفون، 2013، ص 5 وما بعدها).

(8) خه بیبر: میزگیکی کشتوکالی به ناوبانگه و ده که ویته باکوری شاری مه دینه به دووری (100 میل/165 کم)، ده وله مه نده به سه رچاوه ی ئوی زورو بیستان و دانه ویله و دار خورما، هه ربویه ژماره یه کی زور له بازرگان و پیشه وهر تیدا نیشته جیبیون (بروانه: العمری، 1983، ص 159).

(9) سلام کوری مشکم: یه کیک بوو له ټه جبارو گه وره پیاوانی بنی النضیر، هاوسه رده می پیغه مبه ر (د.خ) بووه له شاری مه دینه و دوژمنی سه رسه ختی بووه و به رده وام خه لکی هانداو له دژی پیغه مبه ر (د.خ) (بروانه: الطبری، 1997، 484/2).

7. لیستی سه رچاوه کان

— قورټانی پیروز

یه که م/ سه رچاوه په سه نه کان به زمانې عهره بی:

— ابن الاثیر: عزالدین علی الشیبانی (630 هـ/1232 م)، 1997، الكامل في التاريخ، تحقيق/ عمر عبدالسلام تدمري، دار الكتاب العربي، بيروت.

— ابن اسحاق: ابو عبدالله محمد (ت: 151 هـ/768 م)، 2004، السير و المغازي، تحقيق: احمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية، بيروت.

— البخاري: أبو عبدالله (ت: 256 هـ/870 م)، 2001، صحيح البخاري، تحقيق: محمد بن زهير بن ناصر، دار طوق النجاة، دمشق.

- البلاذري: احمد بن يحيى بن جابر(ت: 279هـ/892م)، 1996، انساب الاشراف، تحقيق: سهيل زكار و رياض الزركلي، دار الفكر، بيروت.
- البيهقي: احمد بن حسين بن علي(ت: 456هـ/1066م)، 2003، سنن الكبرى، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ابن حجر العسقلاني: شهاب الدين احمد بن علي بن محمد(ت: 852هـ/1448م)، 1994، الاصابة في تمييز الصحابة، تحقيق: عادل احمد عبد الموجود و علي محمد عوض، دار الكتب العلمية، بيروت.
- الذهبي: محمد بن احمد بن عثمان(ت: 748هـ/1348م)، 1985، سير اعلام النبلاء، مؤسسة الرسالة، دم.
- ابن حزم: علي بن احمد بن سعيد(ت: 456هـ/1064م)، 1900، جوامع السيرة، تحقيق: إحسان عباس، دار المعارف، مصر.
- الأزرقى: محمد بن عبدالله بن احمد(ت: 250هـ/865م)، د.ت، اخبار مكة وما جاء فيها من الآثار، تحقيق: رشدي صالح ملحس، دار الاندلس، بيروت.
- ابن سعد: محمد بن سعد(ت: 230هـ/785م)، 1990، طبقات الكبرى، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ابن سلام: ابو عبيد القاسم بن سلام(ت: 224هـ/838م)، 1989، الاموال، دراسة و تحقيق: محمد عمارة، دار الشروق، بيروت.
- ابن سيد الناس: محمد بن عبدالله بن يحيى(ت: 734هـ/1334م)، 1993، عيون الاثر في فنون المغازي و السمائل و السير، تعليق: إبراهيم محمد رمضان، دار القلم، بيروت.
- السيوطي: جلال الدين عبد الرحمن بن ابي بكر(ت: 911هـ/1505م)، 2004، تفسير الجلالين، راجعة و أعد للنشر: محمد محمد تامر، مؤسسة المختار للنشر و التوزيع، القاهرة.
- الشامي: محمد بن يوسف(ت: 942هـ/1535م)، 1993، سبل الهدى و الرشاد في سير خير العباد، تحقيق: عادل احمد عبدالموجود و علي محمد عوض، دار الكتب العلمية، بيروت.
- الطبري: ابو جعفر محمد بن جرير(ت: 310هـ/923م)، 1997، تاريخ الرسل و الملوك، دار التراث، بيروت.
- ابو الفداء الايوبي: الملك المؤيد عماد الدين اسماعيل بن محمد(ت: 732هـ/1231م)، د.ت، المختصر في اخبار البشر، المطبعة الحسينية المصرية، مصر.
- ابن قتيبة الدينوري: عبدالله ابن مسلم(ت: 276هـ/889م)، 1992، المعارف، تحقيق: ثروة عكاشة، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- ابن كثير: عماد الدين ابو الفداء اسماعيل بن عمر(ت: 774هـ/1372م)، 1988، البداية و النهاية، تحقيق: علي شيري، دار احياء التراث العربي، بيروت.
- ابن الكلبي: هشام بن محمد(ت: 204هـ/819م)، 2000، الاصنام، تحقيق: احمد زكي باشا، دار الكتب المصرية، القاهرة.
- إمام مسلم: مسلم بن الحجاج(ت: 261هـ/875م)، د.ت، صحيح مسلم، تحقيق: فؤاد عبد الباقي، دار إحياء التراث العربي، بيروت.
- المسعودي: ابو الحسن علي بن الحسين بن علي(ت: 346هـ/957م)، 2005، مروج الذهب و معادن الجواهر، عني به: محمد هشام النعسان و عبدالمجيد طعمة الحلبي، دار المعرفة، بيروت.
- النسائي: احمد بن شعيب(ت: 303هـ/915م)، 2001، سنن الكبرى، تحقيق: حسن عبد المنعم شلبي، مؤسسة الرسالة، بيروت.
- ابن هشام: محمد بن عبد الملك(ت: 218هـ/828م)، 1955، السيرة النبوية، تحقيق: مصطفى صفا و اخرون، مطبعة مصطفى البابي، مصر.
- الواقدي: محمد بن عمر (ت: 207هـ/823م)، 1989، السير و المغازي، تحقيق: مدرسن جونس، دار الأعلمي، بيروت.
- ياقوت الحموي: شهاب الدين عبدالله الرومي(ت: 626هـ/1228م)، 1995، معجم البلدان، دار صادر، بيروت.
- دوهم/ ژندهرهكان به زمانى عهدهى:**
- ارنولد، توماس ارنولد، 1970، الدعوة الى الاسلام، ترجمة: حسن ابراهيم حسن و أخرون، مكتبة النهضة المصرية، مصر.
- بدوي، عبدالرحمن بدوي، 1993، موسوعة المستشرقين، دار العلم للملايين، بيروت.
- بروكلمان، كارل بروكلمان، 1968، تأريخ الشعوب الاسلامية، نقلها الى العربية: نبيه أمين فارس و منير البعلبكي، دار العلم للملايين، ط5، بيروت.
- بوابن، جبل محمد، 2022، صورة النبي محمد في الغرب، ترجمة: زينب صلاح، مركز الدلائل، الرياض.
- بودلي، ر. ف، 1989، الرسول حياة محمد، ترجمة: محمد محمد فرج و عبد الحميد جودة السحار، مكتبة مصر، مصر.
- الجبوري، كامل الجبوري، 2002، معجم الادباء في العصر الجاهلي حتى سنة 2002، دار الكتب العلمية، بيروت.
- الجميل، محمد بن فارس ، 2002، النبي(ص) و يهود المدينة (دراسة تحليلية لعلاقة الرسول بيهود المدينة و مواقف المستشرقين منها)، مركز الملك فيصل للبحوث و الدراسات الإسلامية، الرياض.
- حمدان، نذير حمدان، د.ت، الرسول في كتابات المشتشرقين، سلسلة دعوة الحق، مكة المكرمة.
- حمدان، نذير حمدان، 1988، مستشرقون سياسيون، جامعيون، مجمعيون، مكتبة الصديق، الطائف.
- حميد الله، محمد حميد الله، 1987، مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوي و الخلافة الراشدة، دار النفائس، بيروت.
- خليل، عماد الدين خليل، 1997، دراسة في السيرة، مؤسسة الرسالة، بيروت.
- داود، عبد الأحد داود، 1985، محمد في كتاب المقدس، ترجمة: فهمي شما، مراجعة: احمد محمد صديق، مطابع الباكر، قطر.
- درادكة، صالح مؤنس، 1992، العلاقات العربية اليهودية حتى نهاية الخلفاء الراشدين، مؤسسة الاهلية للنشر و التوزيع، عمان.
- رضا، محمد رشيد، 1985، الوحي المحمدي، مؤسسة عز الدين للطباعة و النشر، بيروت.

- _السباعي، مصطفى السباعي، 1968، الاستشراق و المستشرقون (مالهم وما عليهم)، دار البيان، الكويت.
- _سفاري، كلود إيتين، 1994، السيرة النبوية و كيف حرفها المستشرقون، ترجمة: عبدالعظيم علي، تحقيق: عبد المتعال محمد الجبري، دار الدعوة للطبع و النشر، الاسكندرية.
- _شلبي، عبدالعزيز شلبي، دت، الارشادات التبشيرية، دار المعارف، الاسلام اباد.
- _طعمة، صابر طعمة، 1984، أخطار الغزو الفكري على العالم الإسلامي، عالم الكتب، بيروت.
- _عبد الحميد، عرفان عبد الحميد، 1969، المستشرقون و الاسلام، مطبعة الارشاد، بغداد.
- _العقيقي، نجيب العقيقي، 1964، المستشرقون موسوعة في تراث العرب، مع تراجم عن المستشرقين و دراساتهم عنه، منذ الف عام حتى اليوم، دار المعارف، ط3، مصر.
- _علي، جواد علي، 2001، المفصل في تاريخ العرب قبل الاسلام، دار الساقى، بيروت.
- _العمرى، اكرم ضياء، 1983، المجتمع المدني في عهد النبوة، دار إحياء التراث الإسلامي، المدينة.
- _عوض، إبراهيم عوض، 1998، دائرة المعارف الإسلامية الاستشراقية، مكتبة البلد الامين، القاهرة.
- _القاسم، خالد عبدالله، 2010، مقتريات و أخطاء دائرة المعارف الإسلامية (الاستشراقية)، دار الصميعة للنشر والتوزيع، الرياض.
- _كبير، عبد الوارث كبير، 1967، المستشرقون ليس كلهم اعداء، فمنهم من ادى للعروبة و الاسلام أجل الخدمات، مجلة الوطن العربي، العدد/102، الكويت.
- _غابريلي، فرانسيسكو غابريلي، 2011، محمد و الفتوحات الإسلامية، ترجمة: عبد الجبار ناجي، المركز الاكاديمي للأبحاث، بيروت.
- _لوبون، غوستاف لوبون، 2012، حضارة العرب، ترجمة: عادل زعيتر، مؤسسة هندواي للتعليم و الثقافة، القاهرة.
- _مراد، يحيى مراد، 2004، معجم اسماء المستشرقين، دار الكتب العلمية، بيروت.
- _مرجليوث، ديفيد صموئيل، دم، اصول الشعر العربي، ترجمة و تعليق و دراسة: ابراهيم عوض، دار الفردوس.
- _الندوي، سليمان الندوي، 1423هـ، الرسالة المحمدية، دار ابن كثير، دمشق.
- _هيكل، محمد حسين، 1977، حياة محمد، دار المعارف، دم.
- _وات، مونتغمري وات، دت، محمد في المدينة، ترجمة: شعبان بركات، منشورات المكتبة العصرية، بيروت.
- _والكر و شورفون، ماثيو والكر و سيمون شورفون، 2013، داء الصرع، ترجمة: هنادي مزبودي، مكتبة الملك الفهد الوطنية، الرياض.
- _ولفنسون، إسرائيل ولفنسون، 1927، تاريخ اليهود في بلاد العرب في الجاهلية و صدر الإسلام، مطبعة الاعتماد، مصر.
- سنيهم/ ژندهرهكان به زمانى كوردى:**
- _ حمدان، عبدالحميد صالح، 2009، رۆژه لاتناسان به دريژاي سهدهكان، وهرگيراني: عماد جلال حبيبي الله، دار الفكر، بيروت.
- _ خهيات، شهله بورهان عهبدوللا، 2019، بانگه وازى ئيسلامى و ژيانى كوچهرى له سهردهتاي (وهجى) يهوه تاوهكو (شهري هه لگه راوهكان)، وهرگيراني: ئيدريس عهبدوللا، دهزگاي چاچ و چهخشى نارين، ههوليز.
- _ ئەلمه للاح، هاشم يه حيا، 2018، ميژووى سهردهمى پيغه مبهرو خولافاي راشدين، وهرگيراني: هوشيار عهبدوللا سهنگاوى، چاپخانه رۆژه هلات، ههوليز.

چوارهم/ ژندهرهكان به زمانى ئينگليزى

- _ Cannon, George Q., 1907, the life of Joseph Smith the prophet, second edition, Utah.
- _ Farrar, F.W, 1880, the life and work of St. Paul, New York.
- _ Mathew & Harrison, H. C. G. Mathew & Brian Harrison edit, 2004, Oxford dictionary of national biography, Vol: 36, UK.
- _ Margoliouth, D. S., 1905, Mohammed and the rise of Islam, G.P Putnam's sons, and the Knickerbocker press, New York and London.
- _ Margoliouth, D. S., 1911, MOHAMMEDANISM, printed by: Hazel Watson and Viney, London.
- _ Margoliouth, D. S., 1915, MUHAMMAD, Encyclopedia of Religion and Ethics, edited by: James Hastings, vol: 8, Edinburgh.
- _ Watt, Montgomery, 1952, Mohammed at Mecca, oxford university press.
- _ Wickham, L. G., 1949, the dictionary of national Biography 1931_1940, hereinafter cited.

السيرة النبوية من وجهة نظر المستشرق ديفيد سموئيل مرجليوث
(دراسة مقارنة نقدية)

محسن مامل محمد

قسم التاريخ، كلية الآداب، جامعة صلاح الدين - إربيل، إقليم كوردستان، العراق

Muhsin.muhammad@su.edu.krd

المخلص

تتناول هذه الدراسة السيرة النبوية من وجهة نظر المستشرق الإنجليزى الشهير ديفيد سموئيل مرجليوث، مسلطة الضوء على آرائه و تحليلاته من خلال منهج نقدي أكاديمي واضح ودقيق، هادفة إلى كشف أخطائه العلمية ومغالطاته المنهجية، وبيان تحريفه للحقائق المتعلقة بحياة النبي وأصالة الإسلام، و بالأخص عدد من القضايا الجوهرية في السيرة النبوية والمسلمين، منها نسب النبي، ومشاركته في حرب الفجار، ورحلاته إلى الشام، ونظرية مرض صرخ النبي المنسوبة إليه زوراً، ودعوته للإسلام في المرحلة السرية، وهجرة المسلمين إلى الحبشة، كما تناول دراسة التحولات الكبرى التي شهدتها في المدينة المنورة، مثل دستور المدينة، والحروب والغزوات، مع بيان موقفه تجاه اليهود، ومعاهدة الحديبية، بالإضافة إلى رسائله إلى الملوك والإمبراطوريات، وزيجاته ومصاهراته، وأسباب مرضه ووفاته، وفي النهاية اختار هذه الموضوعات وأطلق من خلالها انتقاداته وشكوكه غير مستندة إلى أي أساس علمي، محاولاً التشكيك في نقاء شخصية النبي ورسالة الإسلام، ومع ذلك تسعى الدراسة إلى الرد على تلك الادعاءات والانتهاكات بالأدلة القاطعة والمعلومات الموثوقة المستمدة من المصادر التاريخية الأساسية المعاصرة لتلك الفترة.

الكلمات المفتاحية: السيرة النبوية، المستشرق، مرجليوث، الاتهامات، رد الاتهامات بالأدلة العلمية.

**The Prophet's Biography from the Point of View of The Orientalist David Samuel Margoliouth
(Critical Comparative Study)**

Muhsin Mamel Muhammad

Department of History, Collage of Arts, Salahaddin University-Erbil,
Kurdistan Region, Iraq

Muhsin.muhammad@su.edu.krd

Abstract

This study deals with the prophet's biography from the point of view of the famous orientalist David Samuel Margoliouth. Shedding light on his opinions and analyses through a clear and precise academic critical approach, aiming to expose his scientific errors and methodological fallacies and to demonstrate his distortion of the facts related to the life of the prophet and authenticity of Islam. And in particular a number of essential issues in the biography of the prophet and Muslims, including the lineage of the prophet, his participation in the Fijar War, his trips to Levant, the theory of the prophet's epilepsy falsely attributed to him, his call to Islam in the secret phase, and the migration of Muslims to Abyssinia. It also dealt with the study of the major transformations that took place in Medina, such as the constitution of the Jews, and the treaty of Hdaybiyyah, in addition to this letter to kings and empires, his marriages and in-laws, and the causes of his illness and death. In the end, he chose those topics and launched his criticisms and doubt through them, without any scientific basis, trying to cast doubt on the purity of the prophet's personality and the message of Islam. However, the study seeks to respond to these claims and accusations with conclusive evidence and reliable information derived from the primary historical sources' contemporary to that period.

Key words: the life of the Prophet, Orientalist, Margoliouth, accusations, responding to accusations with scientific evidence